DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 34. Poniedziałek, 10 (22) Lutego. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Monarsze nagrody. —Nominacje.—Awans.—Rozkaz ministra wojny.— Wydział poczt. — Wydział telegrafów. — Sprawozdanie z tabel nadawczych.—Komisja rządowa sprawiedliwości. —Komisja likwidacyjna.—Rząd gubernjalny warszawski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. —**Warszawa.** — Przegląd polityczny.—**Telegramy.**— **Wiadomości telegraficzne.** — Pięćdziesięcioletni jubileusz.—Kronika kościelna. —Tydzień handlowy.—Kurjerek miejski.—Wypadki miejskie. —Oświetlenie. —Ofiary. — Przyjęcia tytułu. — Wiadomość bibljograficzna.—Sprzeczki gazeciarskie. — Przyrząd. —Wypadek na kolei żelaznej.—Jarmark kijowski.— Z Chodżentu. — Z Nerczyńska. — Spektakla teatralne. — **Wypadki w Hiszpanji.** — **Austrja i ziemie słowiańskie.** Projekta reform; ruch wyborczy w Węgrzech.— Odstręczenie się słowaków od stronnictwa Deaka. — Protest rządu serbskiego.— Proces Karagieorgiewicza. — Kwestja dróg żelaznych belgickich.—**Prusy i Niemcy.** Legjoniści hanowerscy. — **Francja.** Konferencja.— Sprawa belgicka.—Kwestja be'gicka.— Sprostowanie. — **Turcja i ziemie słowiańskie.** Nowy spór grecko-turecki. — Usposobienie pokojowe.— Zdrowie sułtana. — Hussein-Aoni-pasza.—Bulgarowie.— **Belgja.** Przesilenie ministerjalne.

FEJLETON. —Niewolnicy paryzcy. (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 10 (22) Lutego.

Monarsze nagrody.—Najjaśniejszy Pan, w d. 12-ym stycznia r. b. Najłaskawiej udzielić raczył niżej wymienionym urzędnikom służby zdrowia następujące nagrody za gorliwę ich służbę: p. o. doktora 2-ej dywizji grenadjerów, radcy kolegjolnemu *Swietozarowowi*— order św. Anny 2 klasy; młodszemu lekarzowi 1-go bataljonu saperów. asesorowi kolegjalnemu *Bojewowi*— św. Anny 3 klasy; radcom dworu, starszym lekarzom: 6-go głuchowskiego pułku dragonów J. C. W. Wielkiej Księżnej Aleksandry Józefówny *Bogojawleńskiemu*—św. Stanisława 2 klasy z koroną Cesarską; 6-go tauryckiego pułku grenadjerów J. C. W. Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza *Władykowowi*—św. Stanisława 2 klasy; asesorom kolegjalnym: pułkowemu lekarzowi kozaków dońskich okręgu wojennego warszawskiego *Kozorczowowi*—tenże order tejże klasy; weterynarzowi nieregularnej brygady *Daniłowowi*—jednorazowie 118 rsr.

Nominacje. — Przez Najwyższe ukazy imienne do rządzącego senatu, z dnia 3 lutego, mianowani zostali: członek rady państwa i członek komisji archeograficznej ministerstwa oświecenia publicznego, rzeczywisty tajny radca Paweł *Muchanow*,—prezesem pomienionej komisji, z zachowaniem obowiązku członka rady państwa; a wice-dyrektor wydziału oświecenia, rzeczywisty radca stanu *Hirt*—dyrektorem tegoż wydziału.

— Przez Najwyższy rozkaz w ministerstwie oświecenia publicznego, z dnia 3 lutego, referent V klasy w wydziale oświecenia, kamerjunkier, radca stanu *von Bradke*, mianowany został wice-dyrektorem tego wydziału.

Awans.—Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Konstantynowicz, przez Najwyższy rozkaz z dnia 2 lutego, awansowany został z porucznika na sztabs-kapitana. (*Birż. Wied.*).

Rozkaz ministra wojny z d. 20 stycznia 1869 r.—Najjaśniejszy Pan, mając na uwadze, że używane na wojnie kule pękające z prochem perkusyjnym, mogą tylko powiększać klęski i cierpienia ludzi, bez pożytku dla istotnego celu wojny, zgodnie z przedstawieniem ministra wojny, Najwyżej rozkazać raczył: za pośrednictwem naszych ajentów dyplomatycznych zakomunikować rządom obcych państw zdanie Jego Cesarskiej Mości o potrzebie wyłączenia takich kul z użytku, z propozycją, aby środek ten był przedmiotem międzynarodowego układu pomiędzy państwami. Zdanie Najjaśniejszego Cesarza w zasadzie przyjęły wszystkie rządy. Na skutek tego w listopadzie 1868 r. ustanowiona była w Petersburgu, pod prezydencją ministra wojny, międzynarodowa komisja wojskowa, która, po rozpoznaniu przedmiotu, sporządziła projekt deklaracji o wyłączeniu z użytku kul pękających. Obecnie ministerstwo spraw zagranicznych nadesłało poświadczoną kopję tej deklaracji, jako zapadłego aktu międzynarodowego. Na skutek tego, Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazać raczył: zaniechać używanie kul pękających i palnych w naszej armji. Oznajmiając o tem wojsku, minister wojny poleca: 1) W oddziałach piechoty, tudzież w ruchomych i miejscowych parkach artylerji, zamiast dotychczasowych ładunków z kulami pękającemi, trzymać takąż ilość ładunków z kulami zwyczajnemi. 2) Ładunki z kulami pękającemi dotąd przygotowane, rozebrać na części, przyczem pozostały proch i ołów wykazać w rachunku. 3) Znajdujące się w różnych oddziałach okręgów wojennych z dawnego zapasu race karabinowe Fossa spalić, a pozostałe po nich gilzy miedziane i ołów, jako nieprzydatne obrócić na łom; a ładunki od tych rac rozebrać i proch wykazać w rachunku. (*Praw. Wiest.*)

Wydział Poczt. — W obwieszczeniu wydziału pocztowego, zamieszczonem w Nr. 12 *Praw. Wiest.* z d. 16 stycznia r. b., przytoczone były liczne wypadki niewczesnego oddawania z redakcij pism swoich na pocztę i wynikła ztąd nieakuratność w doręczaniu tych pism prenumeratorom. Jednocześnie wszakże nadesłano do wydziału poczt z różnych miejscowości Cesarstwa zażalenia na nieodebranie pierwszych numerów niektórych dzienników, z nadmienieniem, że nie wszystkie urzęda pocztowe dobrze pojęły i wykonały włożone na siebie z początkiem r. 1869 obowiązki co do przesyłania gazet. Z zarządzonej niezwłocznie na skutek tego przez wydział poczt ścisłej rewizji czynności pocztamtu petersburgskiego i niektórych kantorów pocztowych, pokazało się, że pocztamt nie zwrócił należnej uwagi na odebrane skargi na nieakuratność ekspedycji gazet, tak, że skargi te nagromadzone w znacznej ilości, rozpoznane były dopiero przez delegowanych z wydziału poczt urzędników. Prócz tego, pocztamt podał powód do słusznych narzekań, nie odesławszy w właściwym czasie do niektórych redakcij odebranych od 11 grudnia 1868 do 5 stycznia 1869 r. wezwań z pieniędzmi od 790 prenumeratorów, które obecnie zostały załatwione z rozporządzenia wydziału poczt. Kantor pocztowy kronsztadzki, który pierwszy podał powód do zażaleń, zaniedbał zawiadomić o swoich prenumeratorach ekspedycją gazet, która przeto nie mogła wysłać należnych mieszkańcom kronsztadzkim egzemplarzów. Pociągnąwszy winnych do kary, wydział pocztowy przedsięwziął zarazem stosowne środki dla uchylenia podobnych nieporządków: delegowanym w tej sprawie osobom polecono rozpoznać i zaspokoić nadesłane na ekspedycją gazet zażalenia; ustanowiono stałą kontrolę nad przesyłaniem gazet i dzienników i powiększono skład jej z powodu znacznego pomnożenia (około 20%) liczby prenumeratorów i powiększenia z r. 1869 ilości pism perjodycznych. Uznając tym sposobem po-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XII.

(Ciąg dalszy *).

Usłyszawszy to hrabia, pewnym był że pochwycił wątek intrygi — Przypomniał sobie w tej chwili, że człowiek, który był u niego wczoraj, zdobył się na bezczelność zostawić mu swoją wizytową kartę, na której wypisane było: Mascarot, dyrektor kantoru stręczeń służących płci obojej — przy ulicy Montorgeuil.

— Czy wiesz? zapytał, gdzie istnieje ten kantor?

— A jakże! Przy ulicy Delfina, prawie na przeciwko mojego mieszkania.

— Ach! zawołał z wściekłością hrabia, łotry są zręczni, bardzo zręczni—trzeba im poddać się... A jednak, gdybyś chciał zgodzić się ze mną i czuł w sobie odwagę do zniesienia skandalu—moglibyśmy walczyć z niemi...

— Nigdy! zawołał drgnąwszy Clinchan — uczyniłem stanowcze postanowienie: — jeśli ty chcesz opierać się im i walczyć z niemi—wyznaj mi to szczerze a wracam natychmiast do domu i palę sobie kulą w łeb!

P. de Clinchan był człowiekiem zdolnym wykonać te pogróżkę — Hrabia wiedział doskonale że pomimo całego dziwactwa i śmieszności, przyjaciel jego był odważnym — a nadewszystko tak drażliwym na drobne przykrości życia, iż wolałby tysiąc razy zabić się od razu niż narażać się na ciągły niepokój, wywierający szkodliwy wpływ na strawność żołądka.

— A więc, poddam się wymaganiom tych nikczemników! zawołał z tłumioną wściekłością Mussidan.

Dopiero usłyszawszy te wyrazy, p. de Clinchan odetchnął swobodnie. Nie wiedząc przez jaką walkę przeszedł wczoraj hrabia, zadziwił się bardzo tak łatwą z jego strony zgodą.

— Przecież, raz chociaż w życiu okazałeś się rosądnym człowiekiem! zawołał.

— To jest, raczej takim ci się wydaję, ponieważ uwzględniam twoją bojaźń... Ach! przeklęte kartki!.. i przeklęte niech będą twoje dziwaczne zwyczaje, które ci każą powierzać papierowi tajemnice twojego życia i drugich!

Lecz p. de Clinchan był najupartszym w świecie człowiekiem, we wszystkiem co dotyczyło jego dziwacznych manji.

— Do pioruna! rzekł—brakuje już tego tylko, ażebyś na mnie chciał zwalić winę! Gdybyś, mój kochany, nie popełnił był zbrodni—ja nie byłbym zmuszony popełnić drugiej, dla ocalenia cię, ani zapisywać jej potem do mego dziennika.

Po tej okrutnej odpowiedzi, nastało długie milczenie.

Sabina zlodowaciała ze zgrozy, drżąca jak liść, słuchała tej rozmowy. Rzeczywistość przeszła wszelkie jej podejrzenia. Jej ojciec popełnił zbrodnię!

Wkrótce jednakże, hrabia rozpoczął znowu rozmowę:

— Na co się przydadzą teraz wszelkie wyrzuty! rzekł. Nie możemy cofnąć przeszłości, ani się oprzeć cisnącej nas fatalnej sile—poddajmy się więc. Przyrzekam ci, że dziś jeszcze napiszę do pana de Breulh, zawiadamiając go o zerwaniu naszych układów.

Słowa te były balsamem pokoju dla p. de Clinchan. Lecz po tylu gwałtownych wzruszeniach, radość wyczerpała resztę sił manjaka: Twarz jego pobladła straszliwie — zachwiał się i upadł omdladły prawie, na stojącą obok kanapę, szepcząc:

— Sniadanie zbyt obfite! .. gwałtowne wzruszenia!... to wszystko musiało mnie zabić...

To rzekłszy, stracił przytomność.

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285, 286;—N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32 i 33.

mylki i zaniedbania podwładnych sobie urzędów pocztowych, wydział poczt znajduje zarazem potrzebę oznajmić, że spóźnione doręczanie pism prenumeratorom wynikło poczęści z powodu niewczesnego zaprenumerowania gazet; 1 stycznia ekspedycja gazet pocztamtu petersburgskiego miała do rozesłania 13,159 numerów, a 10 stycznia 62,845, t. j. w ciągu 10-u dni ilość spóźnionych prenumeratorów doszła 50,000. Przytem niewszystkie redakcje nadesłały w swoim czasie do ekspedycji gazet drugie listy redakcyjne, czyli duplikaty, skutkiem czego gazety częstokroć zapisywane były mylnie do ksiąg drogowych, lub pozostawały nie wyekspedjowane. Tak, naprzykład, redakcja gazety *Nowoje Wremia* nadesłała pomienione listy dopiero 20 stycznia, a zatem przesyłanie tej gazety rozpoczęło się dopiero od tej daty. Wiele zażaleń odebrano także o tak zwanych kompletnych numerach, t. j. dodatkowych egzemplarzach gazet, odsyłanych prenumeratorom, którzy nadesłali opłatę po wyjściu już kilku numerów. Te kompletne numera muszą być odsyłane z redakcji pod banderolą, w całkowitej ilości, pod ich odpowiedzialnością. Tymczasem w wielu pakietach okazały się nie wszystkie numera, co spowodoło słuszne zażalenia prenumeratorów, ale nie na redakcje, jakby należało, a na władzę pocztową. Redakcja zaś gazety *Journal de St. Petersbourg*, dotąd jeszcze nie odsyła kompletnych numerów. Podając o tem do powszechnej wiadomości, wydział poczt ma sobie za obowiązek nadmienić, że przy odnowieniu prenumeraty na początku roku zachodzą zwykle trudności w odsyłaniu gazet prenumeratorom, których skargi powiększej części nie były dotąd ogłaszane drukiem, dla tego, że przed wprowadzeniem nowego sposobu prenumeraty i przesyłania gazet i dzienników, odpowiedzialność za nieakuratne włożenie egzemplarzy pism perjodycznych do kopert z adresami, ciążyła wyłącznie redakcje, a teraz pisma te są oddawane i przesyłane otwarte, a zatem odpowiedzialność za nieakuratność doręczenia tychże ciąży wyłącznie władzę pocztową."

Wydział telegrafów. — Zaszłe na linjach telegraficznych idących ku Warszawie uszkodzenia od burzy, jaka miała miejsce 2 lutego, naprawiane są wszelkiemi środkami, ale komunikacja telegraficzna na uszkodzonych miejscowościach nie jest jeszcze przywrócona. Linje telegraficzne pruskie, które ucierpiały od tejże burzy, zapewne także nie są naprawione, bo ruch depesz zagranicznych, przesyłanych na Eidkunen, prawie ustał. Z powodu uszkodzenia linij warszawskich, ta część wewnętrznej korespondencji Petersburga z południowemi miastami, która zwykle bywa kierowana na Warszawę, przesyłana jest teraz mimo uszkodzonych miejsc i znacznie się opóźnia. *(Praw. Wiest.)*.

SPRAWOZDANIE

o postępie czynności układania tabel nadawczych wsi i miast rządowych za miesiąc Grudzień 1868 r.

Nr.	Komisje.	Ilość tabel nadawczych mających być ułożonemi.	Z tej liczby ułożono tabel dla wsi	miast	razem	Ułożone tabele nadawcze obejmują dymów	morgów	W przecięciu na jeden dym mor-gów	prę-tów	Ilość tabel nadawczych przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
1	Warszawska	437	433	—	433	6,883	127,940	18	57	425
2	Kaliszska	627	534	22	556	10,819	146,622	13	166	436
3	Kielecka	654	399	12	411	16,572	176,641	10	137	385
4	Lubelska	295	202	21	223	6,324	97,977	15	148	174
5	Łomżyńska.	561	462	3	465	22,299	239,170	10	218	399
6	Płocka	451	318	4	322	13,039	106,632	8	53	158
7	Petrokowska	555	522	—	522	23,229	192,223	8	212	365
8	Radomska	687	289	1	290	8,378	117,918	14	22	152
9	Siedlecka	285	256	—	256	6,579	125,019	19	46	155
10	Suwałkska	2,074	933	—	933	12,646	321,323	25	122	786
	W ogóle	6,626	4,348	63	4,411	126,768	1,651,465	13	8	3,435

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu tabel nadawczych. . . . . 3,435.
Komisja Centralna zatwierdziła tabel. . . . 2,880.
Podług tych tabel nadawczych przyznano:
włościanom na. . . . . dymów 50,961
gruntów użytkowych . . . morgów 626,737
w przecięciu na jeden dym „ 12 pr. 89.
Z liczby przedstawionych tabel nadawczych, nie zatwierdzono . . . . 555.
Z tych zwrócono Komisjom dla poprawienia . 282.
nierozpoznano z powodu nieotrzymania żądanych wiadomości . . . . 153.
przypada do rozpoznania . . . . 120.

Z liczby tabel nadawczych przez Komisję Centralną zatwierdzonych:

a) przesłano do dalszego postąpienia Zarządowi Finansowemu . . . . 2,339.
b) przygotowuje się do odesłania . . . . 541.

Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich dla wprowadzenia w wykonanie tabel nadawczych . . . . 1,698.

Zwrócono z Komisij ostatecznie w wykonanie wprowadzonych . . . . 269.

Oddano do Archiwum do zachowania, ostatecznie w wykonanie wprowadzonych. . . . . . . 33.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza; iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 279 posiedzeniu, w d. 3 (15) Stycznia r. b. odbytem, zapis bibljoteki, tudzież sumy rs. 10,620 kop. 80 w papierach publicznych, na rzecz Towarzystwa Lekarskiego w Warszawie, i narzędzi chirurgicznych, dla Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie,—przez niegdy Doktora Medycyny Feliksa Jabłonowskiego, testamentem prywatnym z d. 18 Czerwca 1865 r. i Kodycylami z d. 24 Października tegoż roku, oraz 9 Stycznia i 15 Kwietnia 1866 r., prawnie ogłoszonymi, uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie wyszczególnionemi, zatwierdził.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lutego r. b., w ilości rsr. 25,474 kop. 77, Klasztorowi Zakonu Norbertanek Krakowskich w Zwierzyńcu, z dóbr Braciejowka, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Olkuskim, Gminie Jangrot, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego;— w ilości rs. 51,109 kop. 25, sukcesorom Aleksandra *Wilczewskiego*, właścicielom miasta Grojewo A. B., położonego w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,115 k. 71, Romanowi *Góreckiemu*, właścicielowi wsi Rydzewo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Nużewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 13,132 kop. 86, Szpitalowi św. Rocha w Warszawie, z dóbr Rakowiec, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Pruszków, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego;—w ilości rs. 35,637 kop. 4, Franciszkowi *Mieszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Pruszkowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Dąbrowa, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 39,744 kop. 45, Grzegorzowi i Ludwikowi *Libert*, właścicielom dóbr Ładzyń, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Nowomińskim, Gminie Ładzyń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 11,477 kop. 62, Pawłowi *Kraśnickiemu*, właścicielowi dóbr Podkrajewo i Wojnówka, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Kosiny stare, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rsr. 13,031 kop. 24, Konstantemu *Bontan*, właścicielowi dóbr Gulczewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Bielino, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 23,798, Józefowi *Gawlikowskiemu*, właścicielowi dóbr Ratoszyn i Chodel, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Ratoszyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 10,897 kop. 91, Szpitalowi św. Ducha w Warszawie, z dóbr Mienia, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Nowo-Mińskim, Gminie Mienia, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 50,320 kop. 28, Szpitalowi św. Ducha w Warszawie, z dóbr Piaseczno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Nowo-Mińskim, Gminie Mienia, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; —

Hrabia przerażony zadzwonił silnie. Na odgłos dzwonka, służba ze wszystkich części pałacu zbiegła się do salonu, do którego też niebawem zeszła i hrabina.

Potrzeba było przynajmniej dziesięciu minut czasu i jednej flaszki wody kolońskiej, do ocucenia zemdlonego p. de Clinchan. Nakoniec, dał znak życia—otworzył powoli oczy,—następnie podnosił się z sofy chociaż z widoczną trudnością.

— No, może mi to ujdzie na sucho tym razem jeszcze, ozwał się z bladym uśmiechem. Osłabienie.. mdłości... znam je doskonale, i mam pewne przeciwko nim środki: dwie łyżeczki karmelickiego likworu wlane do szklanki wody z cukrem... a potem, spoczynek zupełny—i wszystko przejdzie.

Mówiąc to p. Clinchan, probował chodzić o własnej sile—a potem nagle zwracając się do hrabiego, rzekł:

— Wracam do domu —szczęściem, przyjechałem w powozie, bądź zdrów Oktawjuszu! bądź zdrów i... ostrożny!

I oparty na ramieniu lokaja, wyszedł pozostawiwszy hrabiego de Mussidan sam na sam z żoną.

Lecz... ukryta za portjerą Sabina, stała tam ciągle, nie śmiejąc oddychać prawie.

XII.

Od wczorajszego wieczoru, to jest od chwili gdy porwawszy za laskę, chciał ją roztrzaskać o grzbiet Mascarota, hrabia de Mussidan znajdował się w stanie godnym politowania.

Nie zważając na dolegliwy ból w nodze, przechadzał się on przez całą noc po bibljotece, szukając napróżno w umyśle środków, mogących go zabezpieczyć przed tyranją nikczemnych łotrów. Hrabia, jak człowiek doświadczony, czuł to dobrze, iż pomimo słodkich frazesów Mascarota, ludzie w których imieniu działał ten godny negocjant, wystąpią wkrótce z żądaniami coraz bardziej natarczywemi.

Przez ten czas, tysiące projektów przesuwało się przez głowę hrabiego, lecz porzucił je wszystkie, po krótszym lub dłuższym namyśle.

Raz przychodziła mu myśl, pojechać do prefekta policji i powierzyć mu całą tajemnicę. To znowu chciał przyzwać do pomocy, jednego z tych biegłych i nieustraszonych ajentów policyjnych, którzy działają w interesie osób prywatnych—po za obrębem prefektury, a często i wbrew jej zasadom nawet...

Lecz po dojrzalszej rozwadze, wszystkie te zamiary wydały mu się bezskutecznemi - żaden albowiem nie obraniał go od wybuchu skandalu, gdy tymczasem Mascarot i ludzie z nim stowarzyszeni—zostawali zawsze w ukryciu.

W każdym razie, takie walki i rozmyślania, trwające przez dobę całą, osłabiły znacznie wzburzenie umysłu hrabiego—dla tego może, okazał się on tak spokojnym podczas rozmowy z Clinchanem.

Zostając pod wpływem takich myśli, p. de Mussidan obecnie, po odejściu starego przyjaciela, przechadzał się wzdłuż i wszerz po salonie, nie zważając zgoła na obecność swej żony—owszem, wymawiając niekiedy oderwane wyrazy lub wydając ciężkie westchnienia.

Taki sposób krążenia po salonie, nie podobał się hrabinie, która ciekawą była dowiedzieć się co znaczył ostatni frazes p. de Clinchan, zalecający ostrożność hrabiemu.

Zresztą, hrabina jak wszyscy ludzie, mający w przeszłości swojej ciemne plamy—była niespokojną i podejrzliwą.

— Cóż tobie jest Oktawjuszu—ozwała się do męża. Czyliżby niestrawność pana de Clinchan tak dalece cię zmartwić miała?

Hrabia znał dobrze swoją małżonkę—przez lat dwadzieścia przyzwyczaił się on już do sarkastycznego jej głosu i szyderskiego uśmiechu—tym razem jednak, nie mógł powściągnąć oburzenia—i przerwał jej mowę, wyrzekłszy groźnie:

— Dość tego! proszę nie odzywać się w ten sposób!

— Dobry Boże! jakimże tonem przemawiasz do mnie — Czyliż i ty zachorowałeś także?

— Pani!

— Nakoniec, czy raczysz mi pan powiedzieć, cośię to stało dzisiaj?

Na te słowa, p. de Mussidan, zatrzymał się przed fotelem, na którym siedziała hrabina i przeszywając ją wzrokiem, pełnym nieubłaganej nienawiści, rzekł:

Stało się to, że nasza córka nie zaślubi pana de Breulh-Faverley!

(d. c. n.).

w ilości rs. 767 kop. 60, Andrzejowi Hrabi *Zamojskiemu*, właścicielowi miasta Jadów, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radymińskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 15,329 kop. 38, Antoniemu *Makowskiemu*, właścicielowi dóbr Zulice i Kmiczyn, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Tomaszowskim, Gminie Teletyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 9,900 kop. 78, Szpitalowi św. Łazarza w Krakowie, z dóbr Trofiszew, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Igołomia, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego;—w ilości rs. 46 kop. 10, Wincentemu *Łubkowskiemu*, właścicielowi dóbr Rozwadów, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Ulan, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 16,661 kop. 41, *Sosnkowskiej*, *Hankiewiczowi* i *Szczeblińskiemu*, właścicielom miasta Wisznice, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Włodawskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 44,155 kop. 95, Józefowi *Gawlikowskiemu*, właścicielowi dóbr Godów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, Gminie Godów Opole, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 2,863 kop. 83, Henrykowi Księciu *Woronieckiemu*, właścicielowi miasta Rejowice, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Chołmskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 11,159 k. 98, Wincentemu *Gołuchowskiemu*, właścicielowi miasta Komorowo, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Tomaszowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 16,564 kop. 57, Bolesławowi *Krasińskiemu*, właścicielowi dóbr Janików, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Skuryńska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy.

Rząd Gubernjalny Warszawski znajduje potrzebę zwrócić uwagę trudniących się handlem i przemysłem w Warszawie i w gubernji Warszawskiej, że w każdym zakładzie handlowym lub przemysłowym, powinien być przybity na widnem miejscu bilet dla takiego zakładu wykupiony. Jeżeli bowiem przy odbyć się mającej wkrótce ogólnej rewizji świadectw i biletów lub w jakimbądź innym czasie okaże się, że w którymkolwiek z zakładów przepis ten nie jest ściśle zachowanym, utrzymujący taki zakład pociągnięty zostanie bezwzględnie do kary oznaczonej art. 118 Ustawy z roku 1865.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 10 (22) Lutego.

Spór grecko-turecki został już, jak to wspominaliśmy, załatwiony, i mylne było mniemanie dzienników paryzkich, że proklamacja gabinetu Zaimisa do ludu greckiego, wywołała reklamacje ze strony Turcji. W proklamacji tej, której tekst obecnie jest już znany, gabinet heleński przypomina, że lud grecki nie mógł nie okazywać względem powstania kandjockiego uczuć sympatji, co wywołało reklamacje ze strony Turcji, a nawet wbrew prawu narodów, zablokowanie portu Syra. Zebranie się konferencji przeszkodziło Grecji użyć prawa odwetu. Dalej proklamacja wspomina jakie przez konferencję postawione zostały żądania, mianowicie, aby rząd grecki przeszkadzał formowaniu się band ochotników i uzbrajaniu statków dla popierania powstania i dodaje, że jakkolwiek bolesnem dla Grecji byłoby przyjęcie tych warunków, to takowe nie krępuje jej przyszłości i nie przecina jej dążeń. Odmowa zaś przyjęcia uchwały konferencji pociągnęłaby wojnę, której Grecja nie była w stanie prowadzić, jak to dalej dobitnie wykazuje proklamacja. Proklamacja ta o ile wiadomo znacznie przyczyniła się do uspokojenia umysłów w Grecji, wyrażenie zaś, że przyszłość Grecji nie została skrępowana, tak jest ogólnikowe, że nie mogło dać Turcji powodu do reklamowania.

Doniesienie dzienników paryzkich, jakoby gabinet belgicki przesłał objaśnienia rządowi francuzkiemu w przedmiocie prawa o kolejach żelaznych, okazało się nieprawdziwem i w istocie, dopóki prawo to nie zostanie ostatecznie zatwierdzone na drodze prawodawczej, nie może stanowić przedmiotu dyplomatycznych komunikacij. W brew także przewidywaniu wspomnionych dzienników, komisja senatu większością głosów oświadczyła się za przyjęciem tego prawa. Dzienniki belgickie, zapatrujące się na to prawo bardziej ze stanowiska materjalnego i ekonomicznego, niż ze stanowiska politycznego, szydzą z wybryków prasy francuzkiej. Dzienniki londyńskie także mało się zajmują tą sprawą; a *Daily News* dodaje, że wspomnione prawo również wymierzone jest przeciwko kompanjom angielskim i niemieckim, które się starały nabyć koleje żelazne w Belgji, jak i przeciw kompanjom francuzkim.

Z doniesień z Madrytu okazuje się, że w obec dom Ferdynanda portugalskiego i księcia Montpensier, żaden inny kandydat do tronu, nie może mieć widoków powodzenia. Tymczasem zamierzone powierzenie marszałkowi Serrano utworzenia nowego gabinetu i postanowienie tego męża stanu utrzymania obecnego gabinetu w całkowitym jego składzie bez zmiany, w interesie utrzymania porządku w Hiszpanji, nader jest pożądane, gdyż każda taka zmiana mogłaby dać pozór do rozruchów na prowincji, gdzie liczne żywioły tylko czekają sposobności, aby wystąpić do walki przeciwko istniejącemu porządkowi rzeczy. Rząd obawiając się poruszeń karlistów w Katalonji wysłał tam wszystkie rozporządzalne wojska.

Poseł Stanów Zjednoczonych w Paryżu, jenerał Dix, zaprzeczył w dziennikach paryzkich rozpuszczanym wieściom, jakoby na jednem z publicznych zgromadzeń oświadczył się jawnie na korzyść Grecji i zarazem uwydatnił to, że Stany Zjednoczone zupełnie są dalekie od mięszania się do spraw europejskich.—Kiedy jedna nadzieja wyrażona w mowie tronowej angielskiej, mianowicie co do załatwienia sporu grecko-tureckiego, tak prędko się urzeczywistniła, druga, co do załatwienia sporu Anglji ze Stanami Zjednoczonemi, nie zdaje się tak blizką urzeczywistnienia, gdyż komitet senatu washingtońskiego, oświadczył się za odrzuceniem umowy w sprawie statku *Alabama*, podpisanej przez lorda Clarendona i p. Reverdy Johnsona.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

(Otrzymane przy zamknięciu *Dziennika*).

Paryż, 22 (*10*) *lutego*. Dzienniki urzędowe podają zimne objaśnienia ministra belgickiego p. Frère w senacie. Według *La France* trzeba czynów nie słów.

Ateny, 21 (*9*) *lutego*. Dziś król podpisał dekret rozwiązujący izbę. Nowe wybory zostają naznaczone na początek maja.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 19 (7) lutego.* Komisja budżetowa odrzuciła, na skutek przewagi głosu przewodniczącego, rezolucję w przedmiocie częściowego lub całkowitego pozbawienia dochodów osobistych tych członków duchowieństwa, którzy stawiają opór, albowiem rząd przyrzekł złożyć projekt do prawa co do zapobieżenia takiemu oporowi. Rezolucja w przedmiocie zredukowania dochodów biskupa z Linz do wysokości uposażenia normalnego, została przyjętą, po złożeniu przez ministra wychowania publicznego oświadczenia, że przedsięwzięte już zostały w tym względzie kroki. (*Wolffs T. B.*).

* *Wiedeń, 20 (8) lutego.* Odpowiedź rządu greckiego, przywieziona przez hr. Walewskiego, kończy się zapewnieniem, że rząd grecki poddaje się woli mocarstw europejskich, albowiem widzi niepodobieństwo stawiania oporu. Zastrzega on sobie atoli na przyszłość, tak samo jak i w przeszłości, prawo opiekowania się chrześcianami zamieszkującymi państwo ottomańskie i nie zrzecze się nigdy słusznego prawa do rozprzestrzenienia swego terytorjum, stosownie do tego, jak to wymaganem będzie przez potrzeby polityczne i jeograficzne Grecji. *(Cor. Bür.)*.

* *Wiedeń, 20 (8) lutego. Die Presse* pisze: Porta i Grecja oświadczyły się z gotowością do przywrócenia stosunków dyplomatycznych stosownie do propozycji konferencji. Lecz możebnem to będzie dopiero za kilka tygodni, gdyż mają być akredytowane obustronnie nowe osobistości. (*Wolffs T. B.*).

* *Trjest, 19 (7) lutego.* Jacht *Phantasie* zawiózł księcia czarnogórskiego do Cattaro i zawiezie następnie admirała Tegetthoffa do Pola i Rjeki (Fiume). (*Corr. Bür.*).

* *Paryż, 18 (6) lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, ośm biur zezwoliło na postawienie wniosku Pagezy'ego w przedmiocie zmian w opłatach konsumcyjnych miasta Paryża, oraz wniosku Maurycego Richard'a w kwestji cmentarzy. Interpelacje te będą roztrząsane po rozprawach w przedmiocie układu miasta Paryża z Crédit foncier. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 19 (7) lutego. Ajencja Havas* donosi urzędownie: Na wczorajszem posiedzeniu konferencji odczytana została odpowiedź Grecji. Konferencja zaznaczyła przystanie rządu greckiego na zasady wyłuszczone w deklaracji konferencji i oświadczyła, że stosunki pomiędzy Turcją i Grecją zostają *ipso facto* przywrócone. Konferencja powierzyła następnie swemu prezesowi złożenie rządom tureckiemu i greckiemu jej podziękowania za skłonność do ustępstw, okazaną przez oba te rządy w obec danych im rad, i oświadczyła w końcu, że rozwiązuje się.

* *Paryż, 19 (7) lutego.* Gazety ogłaszają list jenerała Stanów Zjednoczonych Dix'a, obejmujący zaprzeczenie wiadomości, jakoby tenże Dix miał w Grand Hôtel mowę, w której wynurzył sympatje rządu i ludu Stanów Zjednoczonych dla Grecji. W liście tym wyrażone jest niezachwiane przekonanie, że Stany Zjednoczone powinny stronić od wszelkiego mięszania się do spraw europejskich. (*Tamże*).

* *Paryż, 19 (7) lutego. Constitutionnel* wyraża zaufanie w roztropność króla belgów i ludu belgijskiego i wynurza nadzieję, że kwestja dróg żelaznych nie weźmie takiego obrotu, któryby mógł usprawiedliwić szerzone pogłoski niepokojące. (*Tamże*).

* *Florencja, 18 (6) lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przyjęty został traktat pocztowy zawarty ze związkiem północno-niemieckim. Następnie minister skarbu złożył projekt do prawa w przedmiocie budżetu tymczasowego na pierwsze dwa miesiące r. b. (*Tamże*).

* *Bruksela, 19 (7) lutego. Indép. belge* zaprzecza wiadomości podanej przez pisma francuzkie, jakoby podróż ministra wojny do Paryża miała cel polityczny; takowa spowodowaną została raczej względami zdrowia. (*Tamże.*)

* *Berlin, 19 (7) lutego. Neue Preus. Z.* zaprzecza wiadomości podanej przez *Liberal Corresp*, jakoby miano powziąść w sferach rządowych zamiar rozwiązania w tym roku izby deputowanych. (*Tamże*).

* *Londyn, 19 (7) lutego.* Obie izby parlamentu złożą królowej w przyszłym tygodniu adresa.—Z Waszyngtonu donoszą pod datą wczorajszą, że komisja senatu do spraw zagranicznych postanowiła zalecić odrzucenie umowy w kwestji statku *Alabama*. (*Tamże*).

* *Tripolis, 19 (7) lutego.* Odeszła ztąd wczoraj karawana, wioząca podarunki od króla pruskiego dla sułtana państwa Bornu. — Gerhard Rohlfs przedsięwziął ztąd dziś podróż do Gharah, dla zbadania wschodniej części Afryki północnej i starej Cyrenaiki (oazy Jowisza Ammońskiego). (*Tamże*).

* (Pięćdziesięcioletni jubileusz). Onegdaj, w sobotę, o godzinie 5-ej popołudniu zebrało się przeszło 130 byłych studentów Cesarskiego st.-petersburgskiego uniwersytetu dla uczczenia pięćdziesięcioletniej rocznicy założenia tej instytucji naukowej przez spoczywającego w Bogu, błogosławionego Cesarza Aleksandra I. Oprócz byłych studentów tego uniwersytetu, na obiedzie tym znajdowało się i kilku przedstawicieli innych ruskich uniwersytetów, jak również zwierzchni przedstawiciel oświecenia publicznego w kraju tutejszym, kurator warszawskiego okręgu naukowego senator T. Witte, rektor warszawskiej szkoły głównej J. Mianowski, oraz niektórzy profesorowie tego ostatniego zakładu. Przy dźwiękach doskonałej orkiestry Lewandowskiego, biesiadnicy zasiedli do stołu w przepysznie przystrojonej głównej

sali resursy obywatelskiej i przewodniczący na obiedzie senator J. Sołowiew, jeden ze starszych obecnych studentów (z 1841 r.) posłał do rektora st.-petersburgskiego uniwersytetu następujący telegram: „Po „poruczeniu 130 byłych studentów, obchodzących „w Warszawie pięćdziesięcioletni jubileusz naszego „uniwersytetu, zasyłam powinszowanie z powodu te„go uroczystego dnia.”

Pierwszy toast wniesiony był przez przewodniczącego na obiedzie, za zdrowie Najjaśniejszego Pana najwyższego opiekuna powszechnego i wszechstronnego rozwoju oświecenia publicznego. Toast ten przyjęty został głośnemi długo nie umilkającemi okrzykami „hura.” Po odegraniu przez orkiestrę hymnu narodowego: „Boże Cesarza chroń,” okrzyki „hura!” powtórzyły się z nową siłą.

Następnie senator R. Braunszweig student (z 1842 r.) zwrócił się do zgromadzonych w następujących słowach: „Panowie! pragnę zaproponować wam toast, „lecz proszę o pozwolenie powiedzenia przedtem kil„ku słów z powodu dzisiejszej naszej uroczystości. „Również pół wieku temu, wielki i mądry Monarcha „Aleksander I, powziął i urzeczywistnił bogatą ówwczas myśl założenia w swej stolicy, pod swojem o„kiem, jeszcze jednego wyższego zakładu naukowego. „Zgromadziwszy się dziś dla uczczenia pięćdziesięcio„letniego istnienia tego zakładu, naszego st.-peters„burgskiego uniwersytetu, w którym my wszyscy o„trzymaliśmy wyższe wykształcenie naukowe, nie mo„żemy nie wspomnieć z najgłębszą wdzięcznością o „o Najjaśniejszym jego założycielu. Obecność nasza „tu dowodzi, że przywiązanie do uniwersytetu, który „nas wykształcił, żywo się w nas zachowało, a szcze„rze życząc mu pomyślności zarazem czcimy pamięć „błogosławionego Aleksandra. W tej myśli, w tem „uczuciu łączymy się dziś z wieloma naszymi kolega„mi uniwersyteckimi. Tak panowie, na wszystkich „krańcach rozległej naszej ojczyzny gromadzą się „koledzy-studenci, żeby wynurzyć swe współczucie, „swą wdzięczność st.-petersburgskiemu uniwersyte„towi, żeby radośnie wspomnieć czas w nim przepę„dzony. Dla wielu z nas czas to dawno miniony, lecz „wnosząc z własnych uczuć, mniemam, że i im, jak i „wszystkim wam rozkosznie jest wspomnieć wesołe, „ale zarazem pracowite lata młodości, kiedy z wiarą „w wysoki cel i znaczenie nauki, z nadzieją na życie, „na ludzi, siedzieliśmy przed profesorską katedrą i „uważnie przysłuchiwaliśmy się wykładom uczonych „mężów. Nie prawdaż koledzy, były to dobre czasy? „Jakoś ciepło, jasno robi się na sercu, kiedy się o „nich wspomni! Dziś wspomnienia te, uczucia te mu„szą być w was żywsze niż zwykle. Dziś niejako ze „wszech stron słychać biesiadowania kolegów-studen„tów,—po bratersku wyciągają do siebie ręce, szcze„rze łączą się wjednem, podzielanem przez wszystkich „uczuciu, wznosząc głośno i radośnie toasty za po„myślność, za długie lata uniwersytetu. Przyłączmy „się do nich panowie! Wypijmy i zawołajmy: niech „żyje nasza *alma mater!* niech żyje nasz petersburg„ski uniwersytet! hura!!!” Serdeczna mowa R. Braunszweiga, przyjęta została z całem współczuciem.

Potem były profesor st.-petersburgskiego uniwersytetu H. Krzyżanowski (student z 1843 r.), jedyny przedstawiciel na onegdajszem zgromadzeniu rady tego zakładu, przypomniawszy kolegom-studentom zasługi profesorów i bezstronność i sprawiedliwość, jakie zawsze zachowywali względem swych słuchaczy, wniósł toast za zdrowie byłych, terazniejszych i przyszłych uczonych pracowników uniwersytetu. Po nim powstał A. von Hübenet (student z 1853 r.) i zaproponował w gorących i serdecznych słowach wypróżnić kielichy za zdrowie byłych i terazniejszych studentów st.-petersburgskiego uniwersytetu. Wszyscy sympatyzując z tym toastem, po bratersku, powitali się wzajemnie.

Rektor warszawskiej szkoły głównej J. Mianowski, powinszował byłym studentom, w imieniu tej szkoły, pięćdziesięcioletniego jubileuszu i wynurzył życzenia kwitnięcia uniwersytetu w przyszłości, a J. Sołowjew w imieniu obecnych dziękował szanownemu rektorowi za powinszowanie i nawzajem wynurzył życzenie kwitnięcia szkoły głównej, profesor której, znany ruski literat M. Berg, odczytał następujący wiersz:

„Громкихъ тостовъ внемля звуки,
„Слова два и я скажу —
„И за всѣхъ людей науки,
„Тостъ свой скромный предложу:

„Будьте здравы повсемѣстно,
„Будьте здравы тамъ и здѣсь,
„Кто наукѣ служитъ честно,
„Кто наукѣ преданъ весь!

„На такой аренѣ, право,
„Врознь идти намъ мудрено:
„Петербургъ, Москва, Варшава,
„Въ этомъ смыслѣ, все равно!

„Такъ пойдемъ же рядомъ, дружно,
„Путь нашъ правиленъ и простъ;
„Вотъ что, вотъ что всѣмъ намъ нужно!
„Вотъ мой спичь и вотъ мой тостъ! (*).

Następnie J. Sołowiew zakomunikował otrzymaną przez niego i niektórych innych obecnych wiadomość z Petersburga, że tam pośród byłych studentów st. petersburgskiego uniwersytetu powstała myśl ustanowienia, na pamiątkę założyciela uniwersytetu, Cesarza Alexandra I., stypendjum dla jednego wychowańca ze stanu włościańskiego. Przy tem przewodniczący w krótkich lecz wymownych słowach wskazał trzy rocznice obchodzone blisko siebie, a mianowicie: pięćdziesięcioletni jubileusz st. petersburgskiego uniwersytetu, tysiącletnią rocznicę pamięci św. Cyryla, pierwszego chrześciańskiego nauczyciela świata słowiańskiego, i jasny dzień wstąpienia na tron Najjaśniejszego Pana a zarazem ośmioletnią rocznicę zniesienia poddaństwa w innych częściach Cesarstwa i pięcioletnią rocznicę ustania pańszczyznianych stosunków w tutejszym kraju. Potem przewodniczący na obiedzie wyłuszczył myśl, że jak z jednej strony ogólne chrześciańskie pojęcia i oświata naszej epoki pomogły do rozstrzygnięcia kwestji włościańskiej, to z drugiej strony, powołane wolą Monarchy-oswobodziciela masy narodu do życia obywatelskiego, potrzebują wykształcenia opartego na prawdziwych zasadach chrześciańskiej nauki. Tak wymowne słowa powszechnie szanowanego J. Sołowiewa, jak i zakomunikowana wiadomość, zostały przyjęte z zapałem, i każdy z obecnych złożył w miarę możności ofiarę na tę filantropiczną sprawę, a w ten sposób zebrała się dość znaczna suma; została ona przesłana do tych kolegów w st. Petersburgu, do których należy inicjatywa tej myśli.

Po skończeniu obiadu, długo jeszcze przeciągnęła się serdeczna, koleżeńska gawędka pomiędzy wychowańcami jednego zakładu naukowego; wznawiała się stara przyjaźń niepowrotnych dni młodości, robiły się nowe znajomości, przypomniano sobie chwile spędzane razem w audytorjach a nad tem wszystkiem unosił się duch wspólnej naszej *alma mater*, z której wyszli ludzie pracujący na różnych polach działalności społecznej. W końcu jeden ze studentów (z 1856 r.), siadł w przyległym pokoju do fortepjanu i zaproponował kółku swych współczesników zakończenie tego radosnego i bogatego w wspomnienia dnia, studenckiem „Gaudeamus igitur”; obecni przyjęli tę myśl z wielkiem współczuciem i śpiew tego improwizowanego lecz harmonijnego chóru rozległ się po sali.

Od przewodniczącego na obiedzie, starszych pod względem ukończenia kursu nauk uniwersyteckich było dwóch: jenerał major Sawin (z 1831 r.) i profesor warszawskiej szkoły głównej, N. Pęczarski, rodem z Królestwa Polskiego (z 1840 r.)

Wszyscy unieśli po dniu wczorajszym najmilsze wspomnienie i szczerą wdzięczność dla gospodarzy uczty, pp. A. von Hübeneta, J. Łazarewskiego i W. Wiłujewa.

---

* (K r o n i k a k o ś c i e l n a). Wczoraj, w kaplicy archi-konfraternji literackiej, przy kościele metropolitalnym i katedralnym św. Jana, podczas wotywy odprawianej przez ks. Sierocińskiego chór miejscowy odśpiewał mszę Webera; następnie w tymże kościele sumę celebrował kanonik katedralny ks. Ditrich, kazanie miał ks. Ponikowski; kler niższy przed stopniami wielkiego ołtarza odśpiewał mszę liturgiczną Słoczyńskiego N. 12. — Nabożeństwa pasyjne przypadające na niedzielę, odbyły się w właściwych kościołach. — Boczną nawę kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie, przyozdobił wielki obraz szkoły włoskiej w ramach złoconych przedstawiający familję świętą, pochodzący z daru Augustowej hrabiny Potockiej.

Ф.

* (T y d z i e ń h a n d l o w y). *Dnia 8 (20) lutego.* Ubiegły tydzień przeszedł tak samo jak i dawniejsze bez żadnego ożywienia w interesie zbożowym na targach angielskich, holenderskich i belgijskich. We wszystkich tych miejscach ceny zaledwie zdołały się utrzymać na stanowisku zeszłotygodniowem; ceny żyta na targu gdańskim przy fluktuacjach również pozostały niezmienione. Na targu gdańskim usposobienie dla pszenicy bardzo było słabe, i tylko szczupłym dowozom zawdzięczano utrzymanie się cen przy notowaniach zeszłotygodniowych. Żyto było poszukiwane i dobrze płacone. Na targu naszym ruch w *pszenicy* był bardzo ożywiony przy dowozach mniej niż średnich. Gatunki przednie poszukiwane były dla Cesarstwa. Kupcy rosyjscy czynili swoje zakupy po prowincji, zabierając ziarno wprost z miejsca zakupu, dowozy na targ nasz z tego powodu były szczupłe. Ceny gatunków przednich podniosły się o 30 k. Płacono za gatunki przednie wagi do 260 funt. rs. 7 k. 50— rs. 7 k. 80; za ziarno dobre wagi, do 250 funt. rs. 7 k. 05 do rs. 7 k. 50 za gatunki średnie płacono rs. 6 k. 60 do rs. 7, za poślednie i ordynaryjne rs. 6 k. 15 do rs. 6 k. 50 za korzec. *Żyta* dowozy głównie drogą żelazną warszawsko-wiedeńską bardzo były liczne. Do Cesarstwa przestano całkiem to ziarno kupować z powodu otwarcia drogi żelaznej kursko-kijowskiej; z początku tygodnia przy panujących u nas silnych wiatrach byli bardzo czynnymi na tagu młynarze nabywając drobne partje osią przybyłe po cenie rs. 5 k. 50; zakupione zaś partje na kolei żelaznej przez młyny parowe płacono z odstawą na miejsce po rs. 5 k. 25, za podrzędne zaś gatunki nabyte przez liwerantów płacono rs. 5 k. 10, wiele jednak zostało niesprzedanych i te poszły na skład. *Jęczmienia* ceny pozostały niezmienione; płacono za 4-rzędowy rs. 3 k. 90 do rs. 4 k. 20; za 4-rzędowy rs. 4 k. 35 do rs. 4 k. 65. *Owies* przez cały tydzień wysoko był płacony do rs. 3 k. 45, w końcu tygodnia nastąpiło obniżenie o 15 kop. płacono rs. 3 k. 15 do rs. 5 k. 30 za korzec. *Grochu* ceny niezmienione, płacono za polny rs. 4 k. 20 — rs. 5 k. 40, za cukrowy rs. 6 — 6 k. 75. *Okowity* ceny w przeciągu tygodnia podniosły się o 1 — 1½ k. w ostatnich jednak dniach z powodu licznych bardzo dowozów tendencja osłabła, a ceny obniżyły się od 93 — 95½ k. za garniec. *Cukier.* Dotychczas nie ma jeszcze stanowczych wiadomości o przebiegu jarmarku kijowskiego, o ile jednak telegram jaki otrzymaliśmy przy otwarciu jarmarku i listy prywatne tu nadeszłe donoszą, ceny płacone tam za mączkę są wyższe o 1 rs. na pudzie od cen zeszłorocznych, gdyż płacą za mączkę zeszłoroczną rs. 5 k. 20 i rs. 5 k. 30, zaś za tegoroczną rs. 5 k. 55 do rs. 5 k. 60, a nawet według niektórych do rs. 5 k. 70. Fabrykanci nasi upatrują w tem korzystne widoki na odbyt swoch wyrobów do Cesarstwa. Sprzedaż tutejsza ograniczyła się w ubiegłym tygodniu na potrzebę konsumcyjną; płacono w drobnych partjach: za Ostrów Hermanów po rs. 4 k. 10. Za Sanniki, Guzów, Walentynów, Oryszew, Łyszkowice po rs. 4 k. 05. Za Dobrzelin, Leonów, Konstancja, Majerhoff, Ruda Pabianicka rs. 4 k. 02½. Za Elżbietów 4 rs., za Leśmierz i Rytwiaty po 3 rs. 92 k., za Częstocice rs. 3 k. 95, za Model rs. 3 k. 90, za Mniszew rs. 3 k. 82½, za Łuków rs. 3 k. 70. W mączce interes ciągle ożywiony, przy licznych do Cesarstwa żądaniach. Płacono w większych partjach za mieloną rs. 3 k. 55 do rs. 3 k. 60, za kawały rsr. 3 kop. 55 do rsr. 3 kop. 65 za kamień 24 funt. *Łoju* brak zupełny w Warszawie, dostawy nawet obowiązkowe nie dają się z powodu złych dróg uskutecznić, ceny są od rsr. 5 kop. 65 do rsr. 5 kop. 70 za pud. *Wełna*: W ubiegłym tygodniu nabyto dla cesarstwa wełny cienkiej nieco wyżej 80 tal. 120 cet., oraz wełny z padłych owiec kilkadziesiąt cetn. w cenie 45—53 tal. garbarskie kilkadziesiąt cetn. w cenie od 32—36 tal. Ceny w ogóle od zeszło-jarmarcznych o około 12 talarów są niższe. (*Gaz. Hand.*)

* (K u r j e r e k m i e j s k i). Zaczynając sprawozdanie z dziejów wczorajszej niedzieli, jak zwykle, od sobotniego wieczoru, obowiązani jesteśmy trzymać się tego porządku dziś tembardziej, że wieczór sobotni odznaczył się aż dwoma nowościami na scenie Rozmaitości: albowiem przedstawiano tam pierwszy raz nową komedję, a raczej farsę jednoaktową, p. t. „Dwie teściowe,” a w starej komedji „Uściskajmy się,” debiutowała powtórnie, pani Przedpełska, o której wystąpieniu w „Mężu i Konkurencie” Korzeniowskiego już pisaliśmy. Otóż, co do nowej farsy, powiemy dziś jedynie, że jest ona jednym z tych drobnych, jaskrawych listków, wyrastających na drzewie repertuaru po to, ażeby z niego spaść niedługo... Są tam jednak sytuacje pocieszne, z których uśmiać się można,

---

(*) Podajemy przekład tego wiersza także wierszem, dokonany przez jednego z zdolnych naszych literatów, o ile nam się zdaje równie dobry i bardzo bliski z oryginałem.

Tych toastów słysząc huki,
O miejsce dla słów mych proszę:
Bo na cześć ludzi nauki
Głos i toast taki wznoszę;

Bądźcie wszyscy pozdrowieni!
Czy mieszkacie tu – czy gdzie...,
Każdy kto naukę ceni,
Kto jej wiernie służyć chce.

Tam, gdzie święte wiedzy prawa
Wszyscy razem działać chcą!
Petersburg, Moskwa, Warszawa,
Na tych polach równe są.

Więc śpieszmy gdzie nauk gleba,
Nich ją sprawi wspólny znój ..
Tego koledzy nam trzeba—
Za to, wznoszę toast mój!

wiadomo, że śmiech posiada *stomaszikalne* przymioty kawy czarnej po sutym obiedzie i dla tego, jako środek sanitarny cenionym być powinien! Dodamy jeszcze że wyborna gra p. Chomińskiego i, choć przesadzona nieco komiczność pani Borawskiej, mogą utrzymać dłużej powodzenie sceniczne tej bluetki, która dla niedzielnej zwłaszcza publiczności, pożądanym będzie nabytkiem.

Nie mówimy ażeby i inni artyści, wchodzący do personelu „Dwóch teściowych," nie spełnili sumiennie i zdolnie ról swoich, lecz zadanie ich w tej farsie, jako podrzędniejsze, nie tyle sprawia efektu.

Co do pani Przedpełskiej, debiutantka ta, korzystniej już daleko wyglądała w żwawej roli margrabianki Berty niż w poprzedniej, na pierwszy debiut wybranej. Oczewiście też pani P. starała się tym razem mówić głośniej i wyraźniej — co połączone z zwykłą jej swobodą i gracją w ruchach, złożyło całość przyzwoitą. Jednym z najważniejszych przymiotów pani Przedpełskiej, jest to, że rozumie ona dobrze swoją rolę i wnika nawet głębiej w charakter postaci którą odtwarza—tak się nam przynajmniej zdawało, widząc jak Berta Manicamp, cieniowała niektóre przejścia w charakterze swej roli. Szczególniej podobała się nam gra jej w scenie pierwszego spotkania z vicehrabią de Chateney,— gdzie w pomięszaniu wynikającem z tej sytuacji okazała wiele niewieściego wdzięku... Rozumie się, że o wybornej grze Żółkowskiego w tej komedji, utrzymywanej jedynie przez jego talent na scenie—mówić tu nie będziemy.

Mówiąc o sobotnim wieczorze—dodać by tu wypadało, dla zachowania sprawozdawczej ścisłości, iż zakończył się on aż nad rankiem dla tych, którzy lubią się bawić po „przyjacielsku" na kostjumowych balikach i brać „lekcje tańców" w niektórych, zawsze gościnnych i ciągle pląsających salonach...

Za to nazajutrz, czyli podczas wczorajszej niedzieli, spacerowano poważnie z rana, korzystając z prześlicznej, choć orzeźwionej przymrozkiem pogody — kościoły, ogrody i muzea napełnione były. Pomimo to jednak, nie zbyt liczne grono publiczności zebrało się na wczorajszym poranku deklamacyjno-muzycznym, urządzonym na korzyść pani Borawskiej w resursie obywatelskiej. Przyczyny tego nie należy szukać w obojętności dla talentu i położenia zdolnej artystki—ani w układzie programu, owszem ożywionego bardzo i urozmaiconego nawet z powodu, że w części jego wokalnej występowali sami tylko, obojej płci, amatorowie, lecz w tem jedynie że poranek ten za blisko graniczył z wieczorem piątkowym, który oprócz tysiąca przeszło osób na koncercie Puzytuliskowym, zgromadził nadto drugi tysiąc z górą widzów do sali wielkiego teatru na przedstawienie „Zbójców." Po takim wysileniu, potrzeba było dać folgę publiczności i nie spodziewać się, że ona pospieszy tłumnie na poranek p. Borawskiej, zaledwie wypocząwszy po onegdajszym koncercie i widowisku. W każdym razie osób obecnych na tym poranku było przeszło półtorasta, a huczne oklaski, sypane po wykonaniu każdego numeru programu, świadczyły o zadowoleniu powszechnem. W części deklamacyjnej programu zaszła zmiana, albowiem p. Rychter z powodu, że p. A. E. Odyniec nie życzył sobie aby deklamowano jego „Wieczór przed balem," wypowiedział prześliczną gawędę Witwickiego o „Starym Macieju," Z grona amatorów najbardziej odznaczyła się p. Kołakowska, która pięknym i rozciągłym głosem kontraltowym, wykonała, najprzód romans z „Faworyty." następnie zaś trudne rondo z „Hugonotów," śpiewane tak znakomicie na scenie tutejszej przez panią Trebelli-Bettini, podczas przeszłorocznego trupy włoskiej sezonu.

I wczoraj także, na drugie przedstawienie „Liwii Quintylii", pełnej talentu trajedji p. Rzętkowskiego—nie wielu zebrało się widzów. Ależ inaczej być nie mogło—albowiem publiczność za wysłuchanie jednoaktowej, choćby i najlepszej sztuki, płacić nie rada, a już pewno widok „Dziesięciu Cór" przekwitłych dobrze na scenie — ochoty lepszej nikomu nie doda.

— Otrzymaliśmy wiadomość, że p. Müncheimer urządza na nowo swoje koncerta symfoniczne. Pierwszy z nich przypadnie już pojutrze, to jest w przyszłą środę, i odbędzie się w sali resursy obywatelskiej. Czy drugi po nim nastąpi?.. zależeć to będzie od poparcia publiczności, albowiem orkiestra oświadczyła p. Müncheimerowi, że zniechęcona przeszłym sezonem, tylko w takim razie uczestniczyć będzie w tych poważnych koncertach, jeżeli pierwszy z nich, środowy, da rękojmię powodzenia dalszym. Godzi się mniemać, że ta wiadomość skłoni wielu ludzi, szanujących sztukę i miłujących arcydzieła muzyczne, do licznego zebrania się na tym, probierczym niejako koncercie symfonicznym—tem bardziej, iż cena wejścia wynosić będzie tylko kopiejek czterdzieści! *Al.*

* (Wypadki miejskie). W dniu zaonegdajszym, z rana, na przedmieściu Pradze, przybyły do domu zajezdnego pod N. 409, Semen Kondratenko, podporucznik 40 koływańskiego pułku piechoty, lat 35 wieku, w zajmowanym przez siebie numerze, znalezionym został nieżywym. Śmierć jego prawdopodobnie nastąpiła w skutku zagorzenia rozmyślnie przygotowanego, przyczyna samobójstwa dotąd nie odkryta. O wypadku tym zawiadomiono kogo należy, a ze strony policji zarządzono dochodzenie.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie poczynając od jutra, 11 (23) lutego do 14 (26) lutego r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 6-ej wieczorem, — a gaszone o godzinie 11-ej wieczorem.

---

* (Ofiary). Do własnej kancelarji Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Cesarzewiczowej wpłynęło ofiar na rzecz dotkniętych głodem w ogóle do 3 lutego 1,817,942 rs. 94 kop. (*Golos*).

* (Przyjęcie tytułu). Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy, przyjął tytuł protektora dankowskiego towarzystwa hodowania bydła.

* (Wiadomość bibliograficzna). W petersburgskiej kronice gazety *Golos* piszą: Odebraliśmy następującą wiadomość, którą chętnie zamieszczamy w naszej kronice: „Niedawno wyszło na widok publiczny nowe dzieło: Pisma i tłumaczenia Łukina i Elczaninowa. Ten znacznej objętości tom jest dalszym ciągiem wydania, ogłoszonego przed trzema laty przez p. Głazunowa pod tytułem: „Pisarze ruscy XVIII i XIX wieków." W ciągu tego czasu, p. Głazunow wydał już kilka zbiorów dzieł starożytnych autorów ruskich. Tym sposobem znajdują się w sprzedaży dzieła ks. Kantemira, von Wizina i Bazylego Majkowa; teraz przygotowują się do druku dzieła księcia Szczerbatowa, Cesarzowej Katarzyny II, Karamzina, Dmitrijewa, Sumarokowa i innych mniej więcej znanych pisarzy zeszłego wieku.

* (Sprzeczki gazeciarskie). *St. Peters. Wied.* piszą z Woroneża 26 stycznia: Z powodu zarzutów czynionych w dziennikach stołecznych gazetom prowincjonalnym o nieumienie prowadzić swego interesu, być istotnemi, żywemi, pożytecznemi organami swojej miejscowości, „Woroneżski Telegraf" zgadzając się po części z temi zarzutami, nadmienia jednakże, że dzienniki stołeczne zapatrują się na przedmiot cokolwiek jednostronnie, spuszczając z uwagi właściwości prowincjonalnego życia. W tych właściwościach, powiada „Telegraf", leży przyczyna, dla której wiele z tutejszych prowincjonalnych wiadomości przechodzi pomimo miejscowych gazet do stolic. U nas, obok cenzury rządowej, jest swoja cenzura publiczna, oprócz prześladowania ze strony rządu, są prześladowania publiczne, które kierują się zupełnie osobnemi względami na prasę. U nas ukrycie przed publicznością nazwiska autora jest niepodobnem; gdy tymczasem autor, który niedogodził tej lub owej osobie, który niezależnie i wprost wypowiedział swe zdanie o jakimkolwiek zdarzeniu, chociażby o koncercie przyjezdnego śpiewaka, lub przedstawieniu amatorskiem, ściąga na siebie prześladowanie, nieprzyjemności, obelgi.

* (Przyrząd). *Rus. Inw.* podaje rozkaz ministra wojny następującej treści: „Pomocnik naczelnika sztabu jego wielko-książęcej wysokosci inspektora bataljonów strzelców, jenerał-major Mosołow, zaproponował w miejsce dotychczasowej broni Montechristo osobny przyrząd, w celu ułatwienia wojskom sposobu nauczania ludzi przygotowawczego strzelania z broni iglicowej. Na zasadzie odbytej z tym przyrządem próby uznano takowy za pożyteczny do używania w wojsku, jako skuteczny środek pomocniczy dla nauczania żołnierzy strzelania z broni iglicowej".

* (Wypadek na kolei żelaznej). Inspektor kolei żelaznej mikołajowskiej donosi w *Prawitel. Wiest.*, że 1 lutego, o godzinie 2-ej w nocy, podczas przejazdu pociągu pasażerskiego wieczornego wyprawionego z Moskwy 31 stycznia na kolei mikołajowskiej, na 448 wiorście, koło Tweru, ostatni wagon 3-ej klasy tego pociągu, skutkiem załamania się szyny, zeskoczył z relsów wszystkiemi kołami i zagrodził obie drogi. Po zatrzymaniu pociągu, wagon ten odczepiono i pozostawiono na drodze, a pasażerowie umieszczeni zostali w innych wagonach, poczem pociąg po upływie 40 minut, wyruszył w dalszą drogę. Pasażerowie i służba tego pociągu nie doznali żadnego szwanku. O godzinie 5-ej z rana, wagon ten był postawiony na szynach i regularny ruch na obu drogach został przywrócony. Z tego powodu pociąg wieczorny pasażerski moskiewski, wyprawiony 31 stycznia, opóźnił się 1 lutego w drodze do Petersburga o 50 minut, a petersburgski pociąg ranny pasażerski wyprawiony 31 stycznia, wstrzymany na stacji kulickiej do uprzątnienia drogi, opóźnił się 1 lutego do Moskwy o dwie godziny 40 minut.

* (Jarmark kijowski). *Kijewlanin* pisze, że dnia 23 stycznia, odbyło się otwarcie jarmarku trzechkrólskiego, po nabożeństwie w domu kontraktowym. Zresztą, mało jeszcze zrobiono interesów, jakkolwiek handlujących przyjechało więcej niż w dawnych latach, a między niemi wielu hurtowych. Oczekują oni towarów. Nie wszystkie szopy są pobudowane. Rada miejska znacznie podwyższyła opłatę miejscowego. Cena mączki cukrowej w Kijowie wynosi dotąd rs. 5 kop. 50.

* (Z Chodżentu). P. Fawicki, komendant Chodżentu, donosi do gazety *Izw Rus. Jeog. Ob.* o zaszłych w tem mieście trzęsieniach ziemi. Od lipca do listopada 1868 r. było 5 wypadków trzęsienia ziemi, w tej liczbie 1 dość znaczny. Pierwsze 3 lipca, o godzinie 8¾ zrana rozpoczęło się mocnym hukiem podziemnym, w kierunku od wschodu na południe, trwającym 5 sekund, a skończyło się na dość silnem uderzeniu, aż zatrzeszczały belki sufitu. Drugie trzęsienie ziemi zaszło 5 sierpnia, o god. 8 minucie 25 zrana, trwało około 5 sekund. Kołysanie ziemi było jednostajne od południa na północ, bez żadnego szczególnego zjawiska. Obadwa te trzęsienia ziemi dały się jednocześnie uczuć w Ura-Tiube. 30 na 31 października, o god. 12¾ w nocy, p. Fawicki dostrzegł trzęsienie ziemi w kopalni węgla Kokine-Saj, o 40 wiorst od Chodżentu, które trwało od 3 do 4 sekund. Kołysanie miało kierunek z północy na południe, jednostajne i dosyć mocne, które obudziło śpiących. Trzęsienie to jednocześnie dało się uczuć w Chodżencie i Ura-Tiube. 20 na 21 listopada, o god. 3 w nocy, w tejże kopalni miało miejsce wstrząśnienie przy mocnym huku, trwającym około 5 sekund. Zjawisko to dostrzeżono jednocześnie i w Chodżencie. 27 na 28 listopada, o god. 1 w nocy zaszło mocne trzęsienie ziemi w Chodżencie z dwoma uderzeniami podziemnemi z północy na południe, trwające 15 do 20 sekund; przyczem drzwi i belki sufitu skrzypiały. W domach prywatnych (na fabryce jedwabiów p. Chłudowa) potrzaskały się ściany i piece. P. Fawicki obudził się w chwili mocnego kołysania ziemi.

* (Z Nerczyńska). *Birż. Wied.* piszą: „Nerczyński kraj, poprzerzynany górami, przedstawia prawdziwy skarb dla miłośnika nauki, pod względem rozmaitości płodów natury, jako rzadka oaza, położona w południowo-wschodniej stronie Syberji. Z jakiegokolwiek punktu spojrzeć, wszystko tu jest ciekawe, zajmujące, wielkie, a tegoroczny urodzaj zwiększył jeszcze jego bogactwa. Urodzaj był taki jakiego nie doczekamy się w ciągu 50 lat; wielu z mieszkańców nie wiedzą gdzie podzieć wymłóconego zboża. W tak pomyślnym stanie znaleźliśmy się prawie niespodzianie skutkiem obfitych deszczów zeszłego lata. Ekonomiczne stosunki rozwinęły się szeroko i dobroczynnie w całym kraju; na każdym kroku widać powodzenie: złota dobyto daleko więcej jak dawniej; połów ryb bardzo wielki. Objechawszy niegdyś cały ten kraj, zbadawszy go z różnych stron, nic dziwnego, że obeznam z nim czytelnika w uniesieniu serca. Właściwem sądzę przytoczyć tu wyrazy p. Ozierskiego z jego opisu mineralnych bogactw zabajkalskiego kraju: „Charakterystyka mineralnych bogactw zabajkalskiego kraju w wysokim stopniu jest rozmaita; łańcuchy wysokich gór z pokładami i kopalniami drogich kruszców, nieprzejrzane lasy, rybne rzeki, pyszne bujne pastwiska, urodzajne grunta, wody uzdrawiające, — wszystko to razem wzięte podaje o całości kraju wysokie pojęcie. Kraj ten, tak rozmaity, niezbadany, dziewiczy, nastręcza wielkie zajęcie dla najobojętniejszego badacza." Dodam z mojej strony, że wszystko to odnosi się do wschodniej pochyłości kraju zabajkalskiego, począwszy od stoku gór łańcucha Jabłonnego, gdzie bierze swój początek rzeka Amur, ta nasza sybirska Missisipi, gdzie flora ma inne kształty, nieprzechodzące na zachód tego łańcucha, gdzie miejscowość przedstawia ciągle góry, przerzynające cały kraj nerczyński."

* (Spektakle teatralne). Gazeta *Wiest* pisze, że w sferach rządowych rozbierana jest kwestja o dozwoleniu przedstawień teatralnych w ciągu postu, z wyjątkiem wielkiego tygodnia.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 19 (7) lutego.* Stanowcze ukonstytuowanie się kortezów nastąpi w sobotę. Dotychczasowe biuro tego zgromadzenia zostanie w każdym razie na nowo wybrane. Wówczas rząd, jak to zapowiedział Serrano, oświadczy że cofa się, poczem kortezy, zgodnie z powziętem onegdaj postanowieniem, udzielą rządowi wotum podziękowania i powierzą marszałkowi Serrano utworzenie nowego gabinetu. Panuje przekonanie, że wszyscy dotychczasowi ministrowie pozostaną nadal na swych stanowiskach. (*Tamże*).

* *Paryż, 18 (6) lutego.* Wbrew wiadomościom podanym przez *Avenir national*, *Ajencja Havas* donosi: Otrzymane tu wiadomości z Madrytu przedstawiają jako niewątpliwe prawie, że król Ferdynand

portugalski powołany zostanie na tron hiszpański i że nie stracono nadziei, iż król ten przyjmie zaproponowaną mu koronę. (*Wolffs T. B.*).

* Krzyżujące się nieustanne i sprzeczne pomiędzy sobą wiadomości o szansach tego lub owego kandydata do tronu i o jego skłonności do przyjęcia korony, nie zdają się zasługiwać na szczególną uwagę, albowiem większość tych wiadomości zdradza za nadto dążność do działania bądź na korzyść, bądź też na szkodę którego z tych kandydatów. Z ogółu wszystkich tych wiadomości okazuje się jedynie, że obok króla Ferdynanda i księcia Montpensier, żaden trzeci kandydat do tronu nie może prawie wcale liczyć na powodzenie. Dla tego powodu obojętną jest wiadomość, że p. Ceballos, sekretarz Don Carlosa, oświadcza w liście do pisma neokatolickiego *Esperanza*, iż musi zaprzeczyć stanowczo, w imieniu swego pana, wszelkim twierdzeniom o mniemanem zlaniu się pretensij izabelińskich i karlistowskich. Nawet stronnictwo klerykalne straciło, jak się zdaje, nadzieję na zwycięztwo tych żywiołów, z Madrytu bowiem donoszą, że arcybiskup z Santjago, Garcia Cuesta, złożył także swoje akta wyborcze kortezom ustawodawczym i uznał w ten sposób legalność tego zgromadzenia. — Korespondent madryckí dziennika *Patrie* nie przestaje opowiadać o usiłowaniach zamachu, które kierowane były w ostatnich czasach to przeciw marszałkowi Prim, to przeciw któremu innemu członkowi rządu tymczasowego, i które spełzły za każdym razem na niczem przez zbieg szczęśliwych okoliczności. Inne także pismo paryzkie mówi o 80 do 100 przestępcach, zwerbowanych (przez kogo?) właściwie dla sprzątnięcia z tego świata członków rządu tymczasowego. Lecz ani dzienniki madryckie, ani inne wiadomości z Madrytu nie wspominają wcale o wyż przytoczonych jakoby faktach, które przeto muszą widocznie istnieć jedynie w wyobraźni niektórych korespondentów, zbyt przeniknętych pessymizmem. (*Nordd. A. Z.*).

* Piszą z Madrytu, że król Ferdynand odmówił stanowczo ofiarowanej mu korony hiszpańskiej. (*La Fr.*).

* Jeden z korespondentów madryckich opowiada, co się przydarzyło na niedawnej radzie członków rządu tymczasowego. Czterech ministrów miało głosować za ojcem króla portugalskiego; czterech innych za księciem Montpensier, dziewiąty zaś miał wstrzymać się od głosowania. Jemu więc należy palma zwycięztwa.—O położeniu rzeczy na wyspie Kubie obiegają bardzo niepokojące pogłoski. Opinja publiczna w Hiszpanji przypisuje ukrytemu wpływowi Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej upór i rozwój powstania na w. Kubie. (*La Fr.*).

* Telegram z Madrytu, datowany 19 go lutego, podaje następującą wiadomość, ważną głównie dla Prus: „Gazeta urzędowa ogłasza nominację p. Roncas'a na posła hiszpańskiego w Berlinie".—Ważna jest ze stanowiska ogólnego wiadomość z Madrytu, że stanowcze ukonstytuowanie się koztezów miało być dokonane onegdaj, w sobotę, oraz że rząd tymczasowy ma pozostać nadal u steru rządu w swym składzie dotychczasowym. W ten sposób zostałoby znalezione dla okresu przechodniego do chwili zaprowadzenia stanowczej formy rządu, takie rozwiązanie, które powinno być uważane jako najmniej niebezpieczne; pominąwszy bowiem projekta zaprowadzenia dyrektorjatu lub innej takiegoż rodzaju władzy centralnej, samo już nawet utworzenie nowego ministerstwa dałoby niezawodnie nowy popęd do ruchu stronniczego, czego właśnie należało unikać w chwili obecnej w interesie porządku powszechnego. Jakkolwiek bowiem dziełu przeobrażenia Hiszpanji nie towarzyszył dotąd nieład ani żaden wypadek groźniejszy, pomimo to nie brak, zwłaszcza na prowincji, licznych żywiołów, oczekujących z niecierpliwością na chwilę stosowną dla wszczęcia walki przeciw teraźniejszemu porządkowi rzeczy. Większość tych żywiołów należy, jak donoszą z Madrytu, do kierunku karlistowskiego. Dzienniki madryckie zaprzeczają wprawdzie wiadomości, że pod Cervera, w Katalonji, ukazała się banda karlistowska licząca 300 ludzi, dla ścigania której posłano z Leridy pułk piechoty; wszelakoż rząd musi żywić obawy co do tej części kraju, albowiem oprócz wojsk posłanych już z Arragonji i Nowary do Katalonji, dano dziesięciu batalionom załogi madryckiej rozkaz znajdowania się w pogotowiu do wymaszerowania do granicy pirenejskiej. Do Ciudad-Real i do innych punktów prowincji Toledo posłano oddziały gwardji narodowej madryckiej, albowiem i tam także dają się spostrzegać ruchy podejrzane. Korespondent madrycki donosi gazecie *Ind. belge* o wykryciu wielkiego spisku, który miał na celu zamordowanie komendantów wojskowych w Santona i Santander, ażeby oddać te dwa ważne punkta w ręce karlistów. Jeden z podoficerów załogi w Santonie dowiedział się wypadkowym sposobem o tym planie zbrodniczym i zawiadomił o nim swą władzę, która unicestwiła takowy. (*Nordd. A. Z.*)

Austrja i Ziemie Słowiańskie.

* (Projekta reform. — Ruch wyborczy w Węgrzech). *Wiedeń, 17 lutego.* Pismo uchodzące za organ pozostający w blizkich stosunkach z deputowanymi należącymi do większości rady państwa, mianowicie *Morgenpost* donosi, że na onegdajszem posiedzeniu rady ministerjalnej powzięto już decyzję co do przyszłej liczby deputowanych w radzie państwa. Podług pomienionego pisma, miano porozumieć się mianowicie, że liczba tych deputowanych wynosić będzie 350. W ten sposób miałby nastąpić kompromis pomiędzy stronnikami podwojenia dotychczasowej liczby deputowanych, a tymi, którzy przemawiają za zwiększeniem tej liczby do 303. Lecz ta wiadomość *Morgenposta* nie znajduje zupełnej wiary, albowiem kilka dni temu sami ministrowie oświadczyli, że decyzja w kwestji pomienionej nie prędko jeszcze nastąpi; bardzo przeto jest prawdopodobnem, że pisma półrzędowe zaprzeczą wkrótce powyższej wiadomości o liczbie deputowanych. Pomimo to, zważywszy stosunki, w jakich *Morgenpost* pozostaje z wielu deputowanymi, wiadomość podana przez to pismo, powinna być uważana jako nowy przyczynek do kombinacij w przedmiocie projektowanych zmian w konstytucji.—O pochodzeniu i znaczeniu pogłosek w przedmiocie mniemanego zamiaru zwinięcia ogólno-państwowego ministerstwa skarbu, obiegają dziś wiadomości dokładniejsze. Pogłoski w tym względzie miały wziąść początek z tego faktu, że rząd węgierski nalega oddawna na to, ażeby cislitawskie ministerstwo skarbu objęło zarząd ukonsolidowanego długu państwa, należący n. teraz do atrybucji ogólno-państwowego ministerstwa skarbu, oraz że p. Lonyay, węgierski minister skarbu, przybył obecnie do Wiednia dla porozumienia się z bar. Beckei z Drem Brestlem w przedmiocie urzeczywistnienia tego życzenia węgrów. Ci ostatni powołują się przytem żądaniu na warunek porozumienia, podług którego Węgry przyczyniają się do spłaty długu państwa zapomocą wnoszenia corocznie pewnej oznaczonej kwoty, zkąd wynika, że wydatki na dalszą manipulację w przedmiocie długu państwa powinny ciężyć wyłącznie na krajach reprezentowanych w radzie państwa. Słuszność tego dowodzenia przyznaną już została w zasadzie tak przez rząd ogólnopaństwowy, jak również przez ministerstwo cislitawskie, podczas obecności zaś p. Lonyay'a w Wiedniu chodzić będzie zapewne o to głównie, ażeby porozumieć się co do trybu kontroli, tak iżby rząd i sejm węgierski byli w stanie przekonywać się o robieniu właściwego użytku z wnoszonej przez Węgry kwoty corocznej. Lecz jakkolwiek szczupły już i bez tego zakres działalności ogólnopaństwowego ministerstwa skarbu, zostałby zredukowany do zera w razie urzeczywistnienia życzenia węgrów, pomimo to najwyższe sfery rządowe nie mają wcale zamiaru zwinięcia tego ministerstwa, gdyż chcą zachować je na przypadek potrzeby zaciągnięcia pożyczki na cele państwowe, w takim bowiem razie ministerstwo pomienione będzie potrzebne dla odwołania się do delegacji. Zaciągnięcie i administracja takiej pożyczki, muszą koniecznie należeć do atrybucji wspólnego ministerstwa skarbu.—O ruchu wyborczym w Węgrzech, pisma wiedeńskie podają codziennie obszerne sprawozdania, w których mówią z widocznem zadowoleniem o licznych nadużyciach, jakie pociąga za sobą walka stronnictw węgierskich. W opowiadaniach tych jest bardzo wiele przesady, lecz pomimo to, niezawodnym jest ten fakt, że nawet w Węgrzech zrekonstytuowanych, wybory nie mogą obejść się bez pewnej liczby krwawych zajść. Władze zresztą starają się niezmordowanie zapobiedz wszelkim nadużyciom i nie wahają się nawet w razie potrzeby wzywać na pomoc siłę zbrojną, pomimo odrazy, jaką naród węgierski ma do odwoływania się do wojska, jako do sędziego polubownego w sprawach wewnętrznych. W walce wyborczej spostrzegać się daje także ruch socjalistowski. (*Nordd. A. Z.*)

* (Odstrychnięcie się słowaków od stronnictwa Deaka). W dzienniku *Pest Budinske Vedomosti*, zamieszczony jest artykuł, w którym pomiędzy innemi było powiedziane: „Główna idea wewnętrznej polityki Deaka, jest następująca: panowanie madjaryzmu w Zalitawji i panowanie niemieckiego żywiołu w Przedlitawji. Umowa, zawarta pomiędzy madjarami a niemcami powstała w skutku tak zwanych interesów wspólnych, wspólnego ministerstwa i delegacji, jednem słowem w skutku ustanowienia austro-węgierskiej monarchji. Co do polityki zewnętrznej, stronnictwo Deaka dąży do utrzymania panowania tureckiego nad wschodniemi słowianami i do przeszkodzenia usiłowaniom pruskim w celu zjednoczenia Niemiec. Lewa strona sejmu domaga się samoistności węgierskiej korony, to jest chce naruszyć umowę z niemcami, która właśnie teraz, nam niemadjarom daleko więcej przynosi szkody, niżeli samym madjarom. Bardzo być może, iż rząd powstały z lewej strony będzie dążył do panowania w Węgrzech, lecz czy utrzyma się przy takiej narodowej chciwości władzy, jeżeli przestanie opierać się na niemcach?.. Z tego wynika samo przez się, że w tych okręgach wyborczych, gdzie nie ma narodowego kandydata słowaka, serba, węgierskiego rusina i rumuna, nasze stronnictwo powinno przystać do kandydata lewej strony, lecz w żadnym razie nie do kandydata stronnictwa Deaka".

* (Protest rządu serbskiego). *Morawské Orlice* donosi: „Rząd serbski udał się przez jednego ze swych ajentów do p. Skrejszowskiego, właściciela gazety praskiej *Correspondenz*, wychodzącej w języku niemieckim, ażeby położył koniec rozwijanemu w tej gazecie kierunkowi opozycyjnemu patrjotów południowo-słowiańskich przeciw rządowi serbskiemu, w przeciwnym bowiem razie, tenże rząd zaniesie skargę do gabinetu wiedeńskiego i wytoczy proces gazecie *Correspondenz*.

* (Proces Karageorgjewicza). Korespondent peszteński zakomunikował gazecie serbskiej *Zastawa* (Sztandar), pod datą 8-go lutego, następujące szczegóły o rozpoczęciu procesu wytoczonego Karageorgjewiczowi: „Początek tego procesu naznaczony został na godzinę 9-ą zrana. Ministerstwo węgierskie, mając na względzie doniosłość sprawy, wydało rozporządzenie, ażeby proces odbywał się publicznie. O godzinie przeto wyznaczonej, zgromadziło się w sali sądowej tyle publiczności, ile tylko mogło się w niej pomieścić. W głównem miejscu stały trzy stoły nakryte suknem zielonem, dla sędziów, tudzież dla prokuratora, obrońców, tłómaczów i referentów sądowych; dalej stały kratki, za któremi znajdowały się trzy wielkie ławy, przed środkową zaś z nich rozpostarty był kobierzec; za kratkami postawiono także stoły, przy których siedziało 14-u stenografów i korespondentów rozmaitych gazet, tak krajowych jak i zagranicznych; za temi stołami zgromadziła się liczna publiczność. Po upływie kilku minut, weszli do sali były książę Aleksander Karageorgjewicz, który ukłonił się publiczności i następnie sędziom, potem usiadł na ławie stojącej na przodzie. Zaraz za nim wszedł Stankowicz i usiadł na ławie po prawej stronie księcia. W końcu wszedł Trifkowicz. Publiczność powitała ich bardzo oziębłe. Nie wiem, dla czego ustawiono ławy tak, że publiczność nie mogła widzieć twarzy oskarżonych, albowiem siedzą oni tyłem do publiczności".

* (Kwestja dróg żelaznych belgickich). *Wiedeń, 18 lutego.* Polemika, którą prasa paryzka wszczęła przeciw Belgji z powodu środka przedsięwziętego przez rząd belgicki dla zabezpieczenia swych praw do dozoru nad krajowemi drogami żelaznemi, znalazła i tu odgłos. Roztrząsanie tej kwestji w dziennikach tutejszych przedstawia o tyle tylko interes ogólniejszy, że okazuje się ztąd, iż w kwestjach polityki zagranicznej, panuje zawsze pewna różnica w zdaniach pomiędzy samą publicznością, a większemi organami opinji publicznej, otrzymującemi powiększej części natchnienie zgóry. Toż samo ma miejsce i w kwestji belgickiej, podczas bowiem gdy ludność, t. j. myśląca pod względem politycznym część takowej, oraz podzielające jej przekonania pisma niezależne, stają bezwarunkowo po stronie Belgji i jej prawa nieograniczonego do regulowania jej własnych spraw, organa, którym przypisywane są stosunki ze sferami i osobistościami rządowemi, potępiają przeciwnie Belgję za jej niebaczny upór i podejrzliwość względem wielkiego, potężnego sąsiada. Ta różnica w zdaniach nie ma niewątpliwie na teraz żadnego większego znaczenia, w każdym atoli razie nie bez interesu jest zaznaczenie tej regularnie powtarzającej się sprzeczności. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (Legjoniści hanowerscy). *Hanower, 17 lutego.* *Neue Hanover. Z.* oświadcza według źródeł urzędowych, że władze wyższe prowincji hanowerskiej otrzymują ciągle obszerne raporta o nieustannem powracaniu do ojczyzny wielu z dawnych legjonistów. Urzędowe protokuły wywołują intrygi tych, którzy przez kłamliwe obietnice usiłują utrzymać skład legjonu. Dziennik ten przypomina mianowicie, że jeszcze żadnego legjonisty, który powrócił dobrowolnie, nie pociągnięto do odpowiedzialności sądowej. (*Corr. Hav. Bul.*)

Francja.

* (Konferencje). Członkowie konferencji przed rozejściem się wynurzyli podziękowania margrabiemu de Lavalette za uprzejme i bezstronne kierowanie ich obradami. (*La Fr.*)

* (Sprawa belgicka). *Paryż, 18 lutego.* *Constitutionnel* powiada, że dzienniki uniewinniające Belgję, zapominają o sprawie postępowania i przyzwoitości, charakteryzującej sam akt. *Constitutionnel* oświadcza, że postępowanie jest niewłaściwe i obrażające. Nie pojmuje on, dla czego dzienniki uważają to za złe, że rząd francuzki dziwi się nad faktem wywołującym wzburzenie umysłów i podniecającym drażliwość narodową. *Constitutionnel* występując przeciwko przesadzie, gani dzienniki, które temu wypadkowi przypisują znaczenie upokorzenia, albo też nawet blizkiego zerwania stosunków. Sądzi on, że albo ministerstwo belgickie da objaśnienia, albo też, że rząd francuzki odwołując się do rozsądku narodu belgickiego i do własnego jego interesu, wyjedna odroczenie szkodliwych następstw prawa uchwalonego przez izbę, oczekującego zatwierdzenia przez senat. „Nie wątpimy, powiada on, o pomyślnem zakończeniu sprawy belgickiej. Uczucie narodowe jest żywe i drażliwe. Wielki nasz naród jest otwartym, kiedy podejrzywa myśl złośliwą, albo też wpływ obcy; ale taka sprawa nie może zakłócić ogólnego pokoju."

* (Kwestja belgicka). *France* powiada: Nie będzie mowy o kwestji belgickiej dopóki Belgja pozostanie przyjaciołką Francji, wierna obowiązkom swojego położenia europejskiego jako neutralne mocarstwo nadgraniczne. Ale wystąpi na jaw kwestja belgicka, kiedy Belgja działać będzie podstępnie. Francja nie ścierpi nigdy, ażeby pruski wpływ docierał aż do jej bram. Za każdym razem, skoro tylko dostrzeżone będą ślady obcego mięszania się w działania gabinetu brukselskiego, Francja uważać to będzie za kwestję belgicką. Kwestja ta dopiero się narodziła; leży ona jeszcze w kołysce, ale może wyrość i sprowadzić niespodziewane zawikłania, które zmuszą rządy do przymusowego wystąpienia. Nadeszła chwila rozproszenia wszelkich wątpliwości i uspokojenia obaw. Belgja ma tego dowieść nie słowami ale czynem. Sąsiedzi nasi niech wiedzą o tem, że nie w dziecinnych podstępnych odgróżkach, ale w w coraz ściślejszem łączeniu się z Francją powinni szukać dla siebie rękojmij.

* (Sprostowanie). Dzienniki donosząc o wymianie not pomiędzy rządami francuzkim i belgickim w przedmiocie kolei żelaznych, źle były poinformowane. Wymieniono tylko za pomocą reprentantów obydwóch gabinetów paryzkiego i brukselskiego ustne objaśnienia. (*La Fr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Nowy spór grecko-turecki). Zaledwie jeden spór został załatwiony, a już donoszą o drugiem niemniej ważnem nieporozumieniu pomiędzy Grecją i Turcją z powodu środków przedsięwziętych niedawno przez to ostatnie mocarstwo co do przymusowej naturalizacji znacznej liczby poddanych heleńskich. (*Nord*).

* (Usposobienie pokojowe). Korespondencje z Bukaresztu donoszą, że po załatwieniu sporu z Grecją, agitacja w Rumunji znacznie się zmniejszyła. Codzień przybywają z główniejszych miast deputacje z adresami do księcia Karola, żądając, ażeby rząd trzymał się polityki pokojowej i pojednawczej. Ministerstwo zachęcane temi demonstracjami przedsięwzięło różne środki pokojowe, a szczególnie minister spraw wewnętrznych rozesłał w dniu 12 b. m. okólnik do prefektów z wytknięciem im kierunku, jakiego trzymać się mają przy przyszłych wyborach. Okólnik ten nakreślony w duchu jak najumiarkowańszym, jest również bardzo stanowczy i dowodzi, iż rząd ma zamiar wystąpić z energją przeciwko stronnictwu rewolucyjnemu. (*La Patr.*)

* (Zdrowie sułtana). *La Fr.* z d. 18 lutego pisze: Jeden z korespondentów paryzkich doniósł do jednego z dzienników zagranicznych, że zdrowie sułtana budzi obawy, i że choroba, jaką jest dotknięty, niepozwala mu zbyt natężać władz umysłowych. Niepotrzeba nadmieniać, że podobna pogłoska powtarza się regularnie co dwa lub trzy miesiące. Wiadomości z najlepszego zaczerpnięte źródła pozwalają nam donieść, że zdrowie sułtana jest jak najlepsze, i że tenże nie brał nigdy czynniejszego udziału w sprawach cesarstwa otomańskiego jak obecnie. Uczyniony przez niego wybór przy powołaniu do ministerstwa najznakomitszych ludzi w Turcji, którzy otrzymali wykształcenie polityczne w krajach najucywilizowańszych Europy, będzie dostatecznym dowodem na zbicie twierdzenia korespondenta paryzkiego.

* (Hussein-Avni-pasza). Depesze donoszą z Kanei, że gubernator wyspy Kandji Hussein-Avni-pasza, mianowany ministrem wojny na miejsce Namika-paszy, ma odpłynąć dnia 14 na korwecie marynarki otomańskiej dla objęcia swojej posady. Nowy minister otrzymał powinszowania od władz wyspy i od członków ciała konsularnego. Oddał on tymczasowy zarząd Mehemed-Ali-paszy, dowódcy wojsk, który przyczynił się wiele do uspokojenia kraju. (*La Patr.*)

* (Bulgarowie). Gazeta chorwacka *Nowi Pozor* ogłosiła korespondencję z Bukaresztu z daty 8-go lutego, z której podajemy niektóre ciekawe ustępy o bulgarach. „Mieszkańcy stolicy Rumunji — dowiada korespondent, są to w znacznej części bulgarowie. Dziesięć lat temu, było ich tu bardzo mało, lecz teraz można śmiało powiedzieć, że przeszło trzecia część ludności Bukaresztu należy do narodowości bulgarskiej. Nie sądźcie, ażeby wszystkich tych bulgarów wypędzili z kraju rodzinnego cywilizatorowie Mithad-pasza i Sabri-pasza. Wówczas, gdy nie wybuchały jeszcze rozruchy, które wywołały „kwestję bulgarską," bulgar wstydził swej narodowości w tym kraju, w którym panowali przez kilka wieków hospodarowie bulgarscy; w tym kraju, w którym nawet po upadku królestwa bulgarskiego, językiem dyplomatycznym był język bulgarski; w tym kraju, w którym wojewoda bulgarski Mircza dopomógł rumunom do odniesienia nad turkami świetnego zwycięztwa w bitwie pod Kałudżerinem, gdzie poległ królewicz Marko. Jak skoro zuchy bulgarskie, z jataganem w ręku, poczęli mścić się na turkach, i jak skoro obudziła się narodowość bulgarska, widzieliśmy, zwłaszcza na Wołoszczyznie, jak rumuni stawali się odrazu prawdziwymi bulgarami. Bulgarowie zakładają obecnie w Rumunji szkoły i czytelnie ludowe, organizują gminy, wznoszą cerkwie, wydają gazety, i co jeszcze ważniejsza, czytają je. *Narodnost'*, organ patrjotów bulgarskich, wychodzący w Bukareszcie, i *Dunawska Zora*, wychodząca w Brailowie, mają ogromną liczbę prenumeratorów i tysiące czytelników. W Bukareszcie założona została trzy lata temu czytelnia pod nazwą „Miłość braterska," która wydaje także książki w języku bulgarskim; oprócz tego istnieją tamże towarzystwa dobroczynności do niesienia pomocy ubogim bulgarom.

Belgja.

* (Przesilenie ministerjalne). Pogłoska o przesileniu ministerjalnem w Belgji, jest dotąd pozbawioną wszelkiej zasady. (*La Fr.*).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 10 (22) Lutego.

Kalendarz.

We wtorek, 11 (23) lutego, — św. Romany pan. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 58; zach. o godz. 5 min. 30.

We środę, 12 (24) lutego, — śśw. Macieja apost. i Sygfryda. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 56; zach. o godz. 5 min. 32.

Stan pogody.

Dziś z rana — 3°2, R. Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach.	754.3	756.4
Termometr Reaum.	— 0 5	— 0°8
Stan nieba.	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 0 6 R. N. większe zimno — 2°1 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 11.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.— We środę, — *w teatrze wielkim*: komedja **Nasi najserdeczniejsi**; we czwartek, — *w teatrze wielkim*: opera **La Sonnambula (Lunatyczka)**, przez artystów włoskich; abonament N. 9 lit. B; w piątek, — *w teatrze wielkim*: trajedja **Zbójcy**; w sobotę, — *w teatrze wielkim*: opera **Carlo il Temerario (Karol Śmiały)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony, — *w teatrze rozmaitości*: komedje **Drzemka pana Prospera** i **Dwie teściowe**; w niedzielę. — *w teatrze wielkim*: balet **Korsarz**, — *w teatrze rozmaitości*: komedje **Zięć Pana Poirier** i **Portrety kochanka i męża**.

TEATR WIELKI. — *Jutro*, we wtorek, opera **Carlo il Temerario (Karol Śmiały)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano uwerturę **Girondysci**; dramat **Livia Quintilia**; operetkę komiczną **Dziesięć cór na wydaniu**, było osób 366. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Il Trovatore (Trubadur)**, przez artystów włoskich, było osób 530.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 1 akcie, **Postanowienia**. — Osoby: Adela młoda wdowa — pani *Gąsowicz*; Pani Bilska — pani *Borawska*; Kazimierz — p. *Tatarkiewicz*; Rózia — panna *Gilska*; Franek Cebula ogrodnik — p. *Dobrowolski*; — komedja w 1 akcie, **Dwie teściowe**. — Osoby: Pani de Pontdosier — pani *Borawska*; Pani Joubert — panna *Figarska*; Marja, jej córka — panna *Gilska*; Fryderyk de Noiset, mąż Marji — p. *Piasecki*; Rafael de Gersac — p. *Grzywiński*; Gelatyn, doktór — p. *Chomiński*; Paweł, służący — p. *Lesiewicz*; — krotochwila w 1 akcie, **Ulicznik warszawski**. — Osoby: Pan Rabek majster szewcki — p. *Panczykowski*; Jagusia jego córka — panna *Szczebrowska*; Kunegunda ciotka Jagusi — pani *Mazurowska*; Safjanek czeladnik — p. *Dobrowolski*; Jacuś Rzemyczek chłopiec — p. *Damse*; Piaskarz — p. *Szober*; Śmieciarka — panna *Bondasiewicz*; Urzędnik policyjny — p. *Dąbrowski*; Nieznajomy — p. *Adler*. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedje **Dwie teściowe**, **Doktór Robin**, **Kartka wycięta**, było osób 679. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano komedje: **Przysługa**, **Dwie teściowe** i **Uściskajmy się!**, było osób 635.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Wczoraj*, w niedzielę, w południe, na **Poranku muzyczno-deklamacyjnym** na dochód Emilji *Borawskiej*, było osób 168; — po południu zaś, na **Koncercie orkiestry warszawskiej**, pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego, było osób 1000.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godyiny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

---

* Przyjechał do Warszawy: rzeczywisty radca stanu *Popliński*, z zagranicy; — wyjechali: jenerał-lejtnant *Buturlin*, do Petersburga; jenerał-major *Sakowicz*, do Brześcia.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 958, wyjechało osób 709; — koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 463, wyjechało osób 290; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 244, wyjechało osób 233; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego przyjechało osób 734, w tej liczbie z zagranicy 33, wyjechało osób 712, w tej liczbie za granicę 27.

* ***Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone***, w dniu 9 (21) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Majowski w Skierniewicach, Poliak w Mińsku Gubernjalnem, Żarnowski w Nowem Sączu, Wilczyńska w Koniecpolu, Popławski w Chołmnie, Pyzanowski w Piotrowie, Olszewska w Wąchocku, Sokołowa w Tambowie, Milsohn w Lublinie, Nachtman w Zamościu, Lindau w Częstochowie, Wagnarowski w Sulejowie, Frotow w Ramensku, Kempf w Jeziorach, Monkotow w Woli, Rautman w L ckowie, Huk w Brześciu Litew., — listów miejskich sztuk 7, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 12 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 8 i 9 (20 i 21) b. m. i r., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 137, wyzdrowiało 119, umarło 9, pozostało 2152 (mężczyzn 1082, kobiet 1070), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 228, kobiet 202.

† Dnia 1 (13) b. m. zmarł w Warszawie ś. p. *Marcin Klemensowski*, Radca Stanu, ostatnio Członek Zarządu Komunikacji Lądowych i Wodnych, Kawaler Orderów: S-go Włodzimierza IV kl., S-tej Anny II kl., S-go Stanisława II kl., S-tej Anny II kl. z koroną, Krzyża Kawalerskiego Legji Honorowej i Krzyża Kawalerskiego Austrjackiego Leopolda i dziedzic dóbr Gruszczyna. Zmarły doczekał sędziwego wieku, bo liczył 78 lat życia i do ostatnich chwil zachował czerstwość umysłu, pracując w różnych gałęziach nauk, a szczególniej inżenierji, budownictwie, fizyce i archeologji. Zostawił w rękopiśmie niedokończone dzieło: „*O dawnych Zbrojach*."

* W dniu 9 (21) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 6, płci żeńskiej 5; razem 33; — **zawarło ślubów małżeńskich**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5; razem 28.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 1200.

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSIJ KRÓL POLSKI
& & &

Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał następujący wyrok:

Obecni: Mijakowski V. Prezes. K. Freünd, A. Temler } Sędzió. Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 1 (13) Lutego 1869 r.

(podp.) Mijakowski V. Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Mając do siebie w dniu dzisiejszym uczynione na piśmie podanie przez R. Kindlera, Alojzego Balle, Teodora Kahl, Roberta Wergau, Ignacego Hübner i Ernesta Neüman, w którem ciż przedstawiają, że Benjamin Brabander komisant i kupiec handel komisowy w Warszawie pod Nr. 1794*a*. prowadzący, tamże zamieszkały, zadłużył się im za powierzony mu do sprzedaży towar, ogólną sumę rsr. 30,312, że w odzyskaniu tej sumy odnieśli się już do Władzy Policyjnej, która składy towarów przez Brabandera utrzymywane opieczętowała, i że mimo zrobionych w dniu 13 (25) i 14 (26) Stycznia r. b protestów co do wekslów, jednego daty 19 Października 1868 r. na rsr. 200 przez Benjamina Brabander na rzecz Ernesta Neümann wystawionego, a drugiego daty 22 Grudnia t. r. na rsr. 300 do Brabandera ciągnionego i przez niego akceptowanego, tychże sum dotąd nie zaspokoił i ukrywa się, przez co, że tenże stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom i dla tego domagają się ogłoszenia jego upadłości.

Zważywszy:

Że gdy z akt pokładanych okazuje się, iż między wierzycielami Brabandera znajdują się tacy, którzy roszczą podwójne prawo, tak do własności towarów w posiadaniu tegoż Brabandera będących, a o odzyskanie których poczynili już kroki na drodze policyjnej jak i z tytułu wierzytelności, inni zaś dochodzą wprost należności swoich do wekslów mianowicie: Ernerst Neumann do wekslu z dnia 22 Grudnia 1868 r. na rsr. 300 do Brabandera ciągnionego i przez niego akceptowanego, pod dniem 13 (25) Stycznia 1869 r. protestowanego i z dnia 19 Października t. r. na rs. 200 przez Benjamina Brabander na rzecz tegoż Neüman wystawionego pod dniem 14 (26) Stycznia 1869 r. protestowanego, których to sum wekslowych, skoro mimo upływu terminu wypłaty i mimo poczynionych protestów, dotąd nie zaspokoił, więc stał się niewypłacalnym swoim wierzyciolom, a w takiem położeniu rzeczy dla zabezpieczenia praw wszystkich wierzycieli w myśl art. 449, 454 i następnych Kodeksu Handlowego upadłość jego ogłosić i dalsze rozporządzenia wydać wypada przy oznaczeniu daty upadłości od dnia 13 (25) Stycznia 1869 r. jako daty pierwszego protestu co do wekslu na rsr. 300 zrobionego.

Dla tego:

Trybunał Handlowy w Warszawie Upadłość Benjamina Brabander handel komisowy w Warszawie pod Nr. 1794*a*. prowadzącego i tamże zamieszkałego ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 13 (25) Stycznia r. b. określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Brabandera należącego, tak pod powyższym numerem jak i gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Sądu Pokoju Wydziału I deleguje. Kuratorami upadłości Seweryna Chmielewskiego Obrońcę Sądowego i Ludwika Kindler mianuje Na Sędziego Komisarza W-go Freünd Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego przez oddanie go pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rs. 3 jako w obiekcie niepewnym ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą tego w I-ej instancji pod temczasową egzekucją mimo opozycji i apelacji wydanego. zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism Kuratorom poleca.

(podp.) Mijakowski V. Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, od którychby się tego domagano, aby niniejszy wyrok wyegzekwowali, Prokuratorom Królewskim, aby tego dopilnowali, Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o takową prawnie wezwani zostaną.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu wyroku z swym oryginałem na papierze bez stempla spisanym, w w aktach Sądu tutejszego znajdującym się świadczę i takowy dla Kuratorów wydaję.

Warszawa d. 3 (15) Lutego 1869 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego,
(M. P.) (podp.) W. Andrychiewicz. 1—1

N. D. 9 2. Канцелярія Плоцкаго Губернатора.

Вслѣдствіе отзыва Канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ, отъ 6 (18) Февраля истекшаго 1868 г. за № 1821, и на основаніи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г., самовольно отлучившійся съ мѣста жительства, въ 1867 году, россійскій подданный житель уѣзднаго города Плонска Плоцкой Губерніи, еврей Абрамъ Куцинскій (Кучинскій), пребывающій, по донесенію мѣстныхъ полицейскихъ властей, въ Америкѣ, симъ вызывается къ возвращенію на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ въ шести недѣльный срокъ. Въ случаѣ неявки, Куцинскаго въ означенный срокъ, со дня припечатанія настоящаго объявленія, съ нимъ будетъ поступлено согласно ст. 340 и 341 уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и исправительныхъ

Плоцкъ дня 29 Января 1869 года.
и. д. Плоцкаго Губернатора, (. . . . .)

N. D. 605. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 17 Декабря 1868 г. поступило въ оный прошеніе Самарскаго колониста Эйферта о выдачѣ иностранцу Томасу Верингу 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ фабрикаціи шерстяныхъ тканей.

3—3 Г. Варшава, 11 Января 1869 года.

N. D. 1024. *Бургомистръ Города Тыкоцина.*

Жительница города Тыкоцина Пина Янкелова Энгельманъ, вдова съ сыномъ Арономъ Шаю двухъ именъ Янкелевичемъ Энгольманъ, объявила желаніе переселиться въ Гродненскую Губернію. Увѣдомляя о семъ всѣхъ жителей Царства Польскаго прошу, если кто имѣетъ какую либо претензію на упомянутую Энгельманъ заявить во ввѣренномъ мнѣ Управленіи въ теченіи 30 дней, по истеченіи которыхъ Энгельманъ представлена будетъ къ переселенію.

Г. Тыкоцинъ, 30 Января 1869 года.
Бургомистръ, Любовидзкій.

N. D. 1025. *Бургомистръ Города Тыкоцина.*

Житель города Тыкоцина Давидъ Овсѣвичъ Суравичъ съ сыномъ Лейбкою объявилъ желаніе переселиться въ Гродненскую Губернію. Увѣдомляя о семъ всѣхъ жителей Царства Польскаго, прошу если кто имѣетъ какую либо претензію, на упомянутаго Суравича заявить во ввѣренномъ мнѣ Управленіи въ теченіи 30 дней, по истеченіи которыхъ Суравичъ представленъ будетъ къ переселенію.

Г. Тыкоцинъ, Января 30 дня 1869 г.
Бургомистръ, Любовидзкій.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *1209. Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru nowo wystawionych komórek z drzewa pod deskami o jednych drzwiach i oknie w środku podwórza na lewo w posesji Nr. 1463 odbędzie się w dniu 20 Lutego (4 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe w kancelarji Komisarza Administracyjnego Cyr. 7 i 8, licytacja głośna od kwoty rs. 1, in plus do której przystępujący vadium w ilości rs. 1 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego Cyr. 7 i 8, przejrzeć może.

Warszawa d. 7 (19) Lutego) 1869 r.
Z upoważnienia p. o. Prezydenta,
Radny Magistratu, Luceński.
1—2 za Naczelnika Kancelarji, Dawidowski.

N. D. *1210. Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru nowo wystawionych komórek z drzewa pod deskami o jednych drzwiach i oknie w środku podwórza na lewo posesji Nr. 1463 odbędzie się w dniu 20 Lutego (4 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe w kancelarji Komisarza Administracyjnego Cyrku. 7 i 8, licytacja głośna od kwoty rsr. 1 in plus do której przystępujący wadium w ilości rsr. 1 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego Cyr. 7 i 8 przejrzeć może.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1869 r.
Z upow. p. o Prezydenta,
Radny Magistratu, Luceński.
1—2za Naczelnika Kancelarji, Dawidowski.

N. D 1178. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.

Na zasadzie art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień poszczególnych od Dyrekcji Głównej otrzymanych, podaje do powszechnej wiadomości, iż następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, po spełznięciu sprzedaży przymusowych pierwszych, dla braku licytantów są wystawione na sprzedaże drugie czyli ostateczne od zniżonych szacunków.

Dobra Tykocin z miastem tegoż nazwiska i folwarkiem Lipniki, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Tykocińskim Gubernji Łomżyńskiej położone; raty zaległe po włącznie ratę grudniową 1868 r. rsr. 20,014 kop. 72¼, vadium do licytacji rsr. 25,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 94,792 kop. 32, termin sprzedaży dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Dominikiem Sadowskim w Łomży.

Sprzedaż wzmiankowana odbywać się będzie w terminach powyżej dla niej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdy zaś Rejent przed którym sprzedaż odbywać się ma, był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Ostrzeżenie. Jeżeli nikt nie zgłosi się z chęcią kupna, dobra będą przysądzone na własność Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Suwałki d. 2 (14) Stycznia 1869 r.
Prezes, Sobolewski.
Pisarz, Swiętosławski.

N. D. *989. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty gospodarskie, w dniu 19 Lutego (3 Marca) 1869 r. o godzinie 2 po południu w mieszkaniu debenta pod Nr. 2932 Solec przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 1 (13) Lutego 1869 r.
2—2 Sosonko.

1199. Podaje do wiadomości, iż sprzedawane będą zajęte przedmiota mianowicie: w dniu 12 (24) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana, garderoba męzka na targu Staremiasto, o godzinie 11 z rana na targu Nowemiasto, kasa żelazna i meble, oraz w dniu 13 (25) Lutego r. b., o godzinie 11 z rana na targu Muranów zwanym w Warszawie koń i garderoba męzka przez licytację.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1869 r.
1—1 *Ruszczykowski* Komornik.

N. D. 1201. Wiadomo czynię, ż prawnie zajęte objekta jako to: rygały sklepowe, rolety, obicia papierowe, materjały piśmienne, różne meble jesionowe, palisandrowe i machoniowe, wyroby blacharskie, garderoba męzka i kobieca i t. p. w Warszawie w dniu 12 (24) Lutego r. b. o godzinie 10 rano w rynku Starego-miasta, w dniu 13 (25) t. m. i r. o godzinie 10 rano na placu przed Trzema-Krzyżami, a o godzinie 12 za Żelazną-bramą i w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 10 rano w rynku Starego-miasta i za Żelazną-bramą przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. *Karwowski* Komornik.

N. D. 1202. Февраля 12 (24) дня с. г. въ 10 часовъ утра, мебели и фортепиано палисандровые, зеркало, и 13 (25) с. г. въ 10 часовъ утра, махоневые и ясеновые мебели, на торгу Трехъ-Крестовъ въ Варшавѣ, будутъ проданы съ публичнаго торгу.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

W dniu 12 (24) Lutego r. b. o godzinie 10 rano, meble i fortepian palisandrowe, lustro w dniu 13 (25) t. m. i r. o godzinie 10 rano, meble machoniowe i jesionowe, na targu pod Trzema-krzyżami w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Poplawski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 1156. *Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Zawiadamia, że dobra Dawidy i Podolszynie, w Powiecie Warszawskim położone, wywołane zostają do pierwiastkowej regulacji hypoteki, termin do odbycia takowej przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej Kuczyńskim, na dzień 30 Kwietnia (12 Maja) 1869 r. oznaczony. Strony zatem interesowane w terminie powyższym, same lub przez pełnomocników legalnie umocowanych, z prawami swemi zgłosić się winny, a to pod prekluzją prawem z roku 1818 zagrożoną.

Warszawa d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1868/9 r.

Prezes,
Radca Kolegjalny, Rogoziński.
Sekretarz, Grabiński.

N. D. 1155. *Sąd Pokoju w Kozienicach, Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki: nieruchomości pod Nr. 48 w mieście Sieciechowie przy Rynku położonej.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 16 (28) Maja 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądanie swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udawadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 t. p. utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi d. 17 (29) Maja r. b. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej, przytomnemi być powinni.

Kozienice d. 8 (20) Stycznia 1869 r.

Podsędek, Pomianowski.
Pisarz, Brzozowski.

N. D. 1161. *Sąd Pokoju w Mińsku, Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki: w mieście Kałuszynie, powiecie Nowomińskim, gubernji Warszawskiej położonej, a składającej się:

a) z dwóch placów pustych, jednego łokci 15, a drugiego łokci 20 obejmujących, bez numeru, obok posesji Nr. 207. 208 i 209 położonych;

b) z domu z kuźnią i izbą, wraz z całym placem pod zabudowaniami, mającym szerokości frontu łokci 45, a długości od ulicy Warszawskiej, czyli szosy do dróżki ciągnącej się do Glinek, wraz z wszelkiemi tam znajdującemi się budowlami i ogrodzeniami, pod Nrę 208 i 209 położonemi.

Uwiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 1 (13) Maja 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie, i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski, do protokółu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udawadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160, prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeśliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rs. 1 kop. 50, do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 1 (13) Maja 1869 roku na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być winni.

Mińsk d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1869 r.

za Podsędka,
B. Miaskowski, Pisarz.

N. D. 1162. *Sąd Pokoju w Zakroczymiu Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji nieruchomości w m. Zakroczymiu dawniej № 16 i 24 a obecnie № 36 oznaczonej, składającej się z domu drewnianego, oficyny, placu, ogrodu i stajenek, graniczącej na wschód z parową na południe z nieruchomością Arona Gutmacher. a na zachód z posesją Kazimierza Sitkiewicza.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 21 Maja (2 Czerwca r. b.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udawadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w termin e do regulacji nie stawił się, na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług artykułu 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 23 Maja (4 Czerwca) r. b. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenui jej, przytomnemi być powinni.

Zakroczym d. 3 (15) Lutego 1869 r.

Podsędek,
w z. Chądzyński Pisarz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *983.* *Люблинское Губернское Правленiе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденiе, что назначенные было на 18 (30) Января 1869 г. въ третьимъ срокѣ торги на отдачу въ арендное содержанiе дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ въ расположенномъ въ Томашовскомъ Уѣздѣ имѣнiй: Ординацiи Замойской на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 г., по неявкѣ желающихъ не состоялись и что по сему опредѣляется для етой надобности четвертый срокъ торгамъ на 15 (27) Февраля 1869 г. съ 9 часовъ утра въ присутствiи Томашовскаго уѣзднаго управленiя, каковыя торги будутъ производиться изустно (in plus).

Въ составъ сего имѣнiя входятъ деревни: Вепржове-озеро, Вулька-Лосинецка, Замяна, Завадки, Кунки, Лосинецъ, Ласохи, Мазильо, Пааръ, Пасѣка, Пасѣчно, Рогузьво, Колонiя, Рогузьно, Сабаудiя, Улiовъ, Шароволя, Фольварки Гурно и Свиды, а также осада Малки, въ которыхъ находится крестянскихъ 686 и дворовыхъ 47 усадьбъ.

Торги начнутся отъ уменьшенной въ половину установленной для торговъ въ первомъ срокѣ сумы 2,188 руб. 31 коп. то есть отъ 1,094 руб. 15½ коп., за все время аренды.

Въ торгахъ на взятiе въ арендное содержанiе означеннаго дохода, могутъ участвовать всѣ вообще лица, имѣющiя право на раздробительную торговлю питьями въ деревняхъ, на основанiи изложенныхъ въ уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ.

Желающiе участвовать въ торгахъ, должни представить до производства оныхъ, залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперiи, которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять ¼ часть той сумы, отъ которой будетъ производится торги лицамъ же отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства залогъ тотъ, часъ будетъ возвращенъ.

Означенный пропинацiонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую, за оный суму залогъ его удерживается до представленiя имъ общаго залога, который долженъ составлять ¼ часть предложенной на торгахъ арендной сумы, кковый залогъ слѣдуетъ внести въ Грубешовское Окружное Казначейство въ теченiи 15 дней по окончанiи торговъ.

Арендаторъ за несвоевременное вступленiе въ права пользованiя означеннымъ пропинацiоннымъ доходомъ, никакихъ претензiй простирать не въ правѣ.

Прочiя за симъ условiя по сему предмету, могутъ быть разсматриваемы въ служебные часы въ Томашовскомъ Уѣздномъ Управленiи.

Люблинъ 28 Января (9 Февраля) 1869 г.

Совѣтникъ, Кузьминскiй.

N. D. 1143. *Люблинское Губернское Правленiе.*

Симъ объявляетъ, что назначенныя отъ 27 Декабря (8 Января) 1868/9 года N. 4746 на 20 Января (1 Февраля) въ присутствiи сего Правленiя торги на продажу нѣкоторыхъ подуховныхъ домовъ, а именно: въ городѣ Люблинѣ, Подоминиканскихъ оцѣненныхъ подъ N. 47 въ 10,680 р., подъ N. 48 въ 2,643 р, въ г. Красникѣ послѣ кановиковъ подъ N. 216 въ 1,200 р., тамъ же подъ N. 120, въ 180 р. и безъ N. въ 260 р. и въ г. Ополѣ Попiярскаго дома въ 6,658 руб. по неявкѣ желающихъ несостоялись, то посему на продажу означенныхъ же домовъ назначены въ присутствiи онаго Правленiя вторичные торги на условiяхъ подробно описанныхъ въ NN. 5, 9 и 11 Варшавскаго Дневника 1869 года, и въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ N. 52, 186- г. и NN. 1 и 2 1869 г равно въ Польской Газетѣ и Варшавскомъ Курьерѣ.

а) На продажу Подоминиканскаго дома въ Люблинѣ подъ N. 48, оцѣненнаго въ 2,643 р., послѣ кеноникозъ регулярныхъ въ г. Красникѣ подъ N. 120 въ 180 р.; подъ N. 216 въ 1,200 р. и безъ N. въ 260 р. на 24 Февраля (8 Марта) 1869 г.

и б) На продажу Подоминиканскаго дома въ Люблинѣ подъ N. 47 оцѣненнаго въ 10,680 р. и попiярскаго въ гор. Ополѣ въ 6,658 р. на 27 Февраля (11 Марта).

Желающiе участвовать въ сихъ торгахъ объ условiяхъ продажи могутъ узнать изъ означенныхъ выше NN. Варшавскаго Дневника и Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, и ежедневно до начатiя торговъ въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленiя.

Г. Люблинъ, 1 (13) Февраля 1869 г.

Асесоръ, Шмидтъ.
1—3 Дѣлопроизводитель, Венглинскiй.

N. D. *1142.* *Люблинское Губернское Правленiе.*

Симъ объявляетъ, что въ залѣ присутствiя сего Правленiя будутъ производиться 24 Февраля (8 Марта) с. г. торги на продажу матерiяловъ, оставшихся послѣ упраздненой стипендiальной типографiи въ г. Люблинѣ, отъ суммы 694 р. 79 коп.

Желающiе уч ствовать въ торгахъ должны:

1. Представить вадiальный залогъ равняющiйся $1/10$ части назначенной для этихъ торговъ суммы т. е. 69 р. 48 коп.

2. Покупщикъ сихъ матерiяловъ долженъ доплатить тотчасъ при подписи торговаго протокола, добавочно къ представленному вадiальному залогу, сумму какая будетъ имъ предложена на торгахъ.

3. Вѣдомость этимъ матерiяламъ можетъ быть пересматриваема ежедневно въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленiя, самые же матерiалы въ выше прописавной типографiи въ зданiи Губернскаго Правленiя.

Г. Люблинъ, 1 (13) Февраля 1869 г.

Асесоръ, Шмидтъ.
1—3 Дѣлопроизводитель, Венглинскiй.

N. D. *1218* *Калишское Губернское Правленiе.*

Объявляетъ, что въ присутствiи онаго производиться будутъ 24 Февраля (8 Марта) с. г., въ часъ по полудни публчные поустные торги (in minus), на поставку продовольственныхъ припасовъ для арестантовъ содержащихся въ Калишской тюрмѣ, съ 1 (13) Марта по конецъ настоящаго года, съ опредѣленой предложенiемъ Г. Министра Внутренныхъ Дѣлъ отъ 25 Января с. г. за № 894, цѣны въ двѣнадцать копѣекъ серебромъ, за дневную порцiю арестанта.

Желающiе принять на себя упомянутую поставку, обязанъ явиться въ назначенное выше мѣсто и срокъ съ свидѣтельствомъ мѣстнаго полицейскаго Начальства своей благонадежности и съ залогамъ на сумму 750 руб. наличными деньгами, закладными листами бумагами, дозволенными изъ существующимъ узаконенiямъ къ представленiю въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

О прочихъ условiяхъ, можно будетъ узнатьвъ Военно Полицейскомъ Отдѣленiи Калишскаго Губернскаго Правленiя ежедневоо, исключая праздничныхъ и табельныхъ дней.

Калишъ дня 6 Февраля 1869 года.

за Вице-Губернатора,
Совѣтникъ, (. . . . .)

N. D 1213. *Кѣлецкое Губернское Правленiе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствiи онаго, на срокъ 3 (15 Марта 1869 года, назначены публичные торги на продажу состоящей въ Кѣлецкой Губернiи и Уѣздѣ въ д. Мокошинѣ экономiи Цисовъ водяной мельницы съ усадьбою и прудомъ въ коемъ производится рыбная ловля, а также экономическимъ дворомъ съ строенiями и фруктовымъ садомъ пространствомъ 12 морговъ 147 прентовъ. Каковые торги начинаются отъ суммы 530 р. (in plus). Условiя къ выше означеннымъ торгамъ относящiяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленiя. Желающiе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленiе и представить залогъ равняющiйся $1/10$ части торговой суммы.

Г. Кѣльцы, 5 Февраля 1869 года.

1—3 Дѣлопроизводитель, Юрковскiй.

N. D. 1182. *Ломжинское Губернское Правленiе.*

Объявляетъ, что въ присутствiи его, будутъ производиться 4 (16) Марта сего года публичныя торги на продажу огородныхъ и сѣнокосныхъ земель въ г. Остроленкѣ, вмѣстѣ съ находящимися среди ихъ, строенiями, озеромъ и дубовымъ лѣсомъ всего пространствомъ 155 мор. 295 прен. поступившихъ въ казну отъ закрытаго монастыря ксендзовъ Бернардиновъ отъ оцѣночной суммы 8,183 руб 60 коп.

Желающiе прiобрѣсти эти угодiя, приглашаются въ означенный срокъ въ Губернское Правленiе съ залоговыми деньгами въ количествѣ равнающемся $1/10$ части стоимости продаваемыхъ угодiи.

Условiя относящiяся къ сей продажѣ, могутъ быть разсматриваемы заблаговременно въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется соискателямъ представлятъ до 12 часовъ опредѣленнаго къ торгамъ дня, запечатанныя объявленiя которыя будутъ вскрыты по окончанiи изустнаго торга.

Г. Ломжа, Февраля 4 дня 1869 года.

1—3 Завѣдывающiй Отдѣленiемъ,
Мацкѣвичъ.

N. D. 973. *Сувалкское Губернское Правленiе.*

Объявляетъ, что въ присутствiи онаго 6 (18) Марта сего года будутъ производиться изустные торги на продажу 148 прентовъ или 8325 квадратныхъ локтей казеннаго незастроеннаго плаца въ Уѣздномъ городѣ Волковышкахъ подъ названiемъ „Кафенгаузъ“ отъ пониженной на ¼ часть суммы т. е. отъ 187 р. 31 к. на прежнихъ условiяхъ которые напечатаны въ NN. 57, 62 и 69 Варшавскаго Дневника, N. 9, 10, 11 Губернскихъ Вѣдомостей за 1868 годъ.

Г. Сувалки, Января 27 дня 1869 года.

Вице-Губернаторъ, Церетилевъ.
Управляющiй Отдѣленiемъ,
Асесоръ Грабовскiй.
Старшiй Дѣлопроизводитель,
2—3 Вышковскiй.

N. D. 975. *Сувалкское Губернское Правленiе.*

Объявляетъ, что въ присутствiи онаго 6 (18) Марта 1869 года будутъ прозводиться изустные торги на продажу 35 мор. 100 прен. казенной земли, безъ строенiй, расположенной при г. Рачки, Августовскаго Уѣзда отъ пониженной на ¼ часть суммы т. е. отъ 1,020 р. 45 коп. на прежнихъ условiяхъ, которыя напечатаны въ NN. 57, 62 и 69 Варшавскаго Дневника за 1868 г., съ тѣмъ только измѣненiемъ, что залогъ къ торгамъ долженъ быть представленъ въ 102 р. 5 к.

Г. Сувалки, 27 Января 1869 года.

Вице-Губернаторъ, Церетилевъ.
Управляющiй Отдѣленiемъ,
Асесоръ, Грабовскiй.
Старшiй Дѣлопроизводитель,
2—3 Вышковскiй.

N. D. 1184. *Сувалкское Губернское Правленiе.*

Отъ Сувалкскаго Губернскаго Правленiя объявляется, что въ присутствiи этаго Правленiя будутъ производиться 5 (17) Марта с. г. до 12 часовъ дня, торги на поставку обмундированiя для нижнихъ чиновъ Земской Стражи здѣшней Губернiи по сроку 1869 г., а именно: а) Мундировъ для старшихъ стражниковъ 46 и для младшихъ 175; б) Суконныхъ шароваръ 222; в) Кителей 224; г) Лѣтнихъ шароваръ 223 и д) драповыхъ плащей 222. Торгъ начнется съ суммы 34 руб. 11¾ коп. за каждый полный комплектъ обмундированiя (по оцѣнкѣ: мундира въ 7 р. 60 коп., суконныхъ шараваръ въ 6 р. 60 к., кителя въ 2 р. 25 к., лѣтнихъ шароваръ въ 1 руб. 30 к. и плаща въ 16 р. 36¾ к.), или вообще съ 7,572 р 28½ к. за все обмундированiе выше исчисленное. Сдѣланная же при торгахъ лицомъ принявшимъ на себя этотъ подрядъ уступка будетъ расчислена на всѣ предметы несоставляющiе полнаго комплекта обмундированiя, соразмѣрно выше означенной ихъ оцѣнкѣ и за тѣмъ по исключенiи такой уступки, будетъ произведена въ свое вре-

мя причитающаяся подрядчику отъ казны плата. Лица желающіе участвовать въ торгахъ, должны до начатія ихъ прислать или представить лично Губернскому Правленію въ запечатанныхъ конвертахъ, объявленія на гербовой 30 коп. бумагѣ, о цѣнѣ, по которой соглашаются принять постройки одного комплекта обмундированія; при чемъ въ объявленіяхъ этихъ недолжно быть подчистокъ ни поправокъ. Послѣ же распечатанія конвертовъ съ объявленіями, въ присутствіи Правленія будетъ произведена между явившимися лично контрагентами, гласная переторжка, начиная ее съ самихъ выгоднѣйшихъ для казны цѣнъ, предложенныхъ въ запечатанномъ объявленіи.

Залогъ долженъ быть представленъ при торгахъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части оцѣночной суммы т. е. въ 758 рублей, наличными деньгами, или же билетами кредитныхъ установленій Имперіи или Привисленскаго края, а послѣ торговъ долженъ быть тотчасъ дополненъ соразмѣрно $^{1}/_{5}$ части той суммы, за которую будетъ принята контрагентомъ поставка обмундированія.

Подробныя кондиціи на постройку обмундированія, независимо отъ предъявленія ихъ при самихъ торгахъ, могутъ быть до того времени ежедневно, кромѣ праздничныхъ дней, предъявляемы желающимъ для прочтенія въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія
подаваемаго контрагентами въ
Губернское Правленіе.

Вслѣдствіе объявленія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ . . Февраля 1869 года за N. . . . объ имѣющихъ производиться торгахъ на поставку обмундированія для Земской Стражи на 1869 годъ, симъ заявляю, что обязываюсь принять на себя поставку этаго обмундированія съ платою мнѣ отъ казны за каждый комплектъ его по (писать сумму цифрами и прописью) и съ соблюденіемъ всѣхъ условій, предписанныхъ для этой поставки торговыми кондиціями.

Въ видѣ временнаго залога по этому подряду прилагаю наличныхъ денегъ (столько то) или же такіе то билеты на сумму (писать цифрами и прописью).

Мѣсто постояннаго моего жительсва въ NN.

Настоящее объявленіе писано въ NN., мѣсяца N. дня 1869 г. (подписать четко имя и прозваніе.

Г. Сувалки, Февраля 4 дня 1869 года.
1—3 Совѣтникъ Янишевскій.

N. D. 1062. Департаментъ Сухопутныхъ Сообщеній

Приглашаетъ желающихъ принять на себя поставку щебня и гравія нераздѣльно съ самыхъ ремонтомъ шоссе XI Округа Путей Сообщенія, въ участкахъ: Варшавскомъ, Брестскомъ, Люблинскомъ, Замостскомъ, Радомскомъ, Кѣлецкомъ, Фабричномъ, Калишскомъ, Ломжинскомъ и Маріампольскомъ, на періодъ съ 1 Сентября 1869 г. по 1 Января 1872 г. (*)

Торги, изустный и въ запечатанныхъ объявленіяхъ, съ узаконенною переторжкою, отдѣльно по каждому участку, съ допущеніемъ и предложеніи нераздѣльно на всѣ участки, будутъ производиться въ Департаментѣ Сухопутныхъ Сообщеній 13 Февраля текущаго 1869 г., въ часъ по полудни, съ слѣдующихъ цѣнъ:

1. По Варшавскому участку за 3918,667 куб. саж. щебня 121,437 руб. $39^{3}/_{4}$ коп. и за ремонтъ шоссе 1-о разряда $95,264^{3}/_{7}$ верстъ, 2-го разряда $77,178^{3}/_{4}$ вер. и 3-го разряда $61,316^{1}/_{7}$ вер. 42,350 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1888 кв. саж. въ годъ, а всего 4,405 кв. саж. и г., разсыпку щебня и гравія съ сплошной кирковкою по 500,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1490,5 куб. саж. и съ кирковой рамами по 500,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1490,5 куб. саж.

2. По Брестскому участку за 1022 куб. саж. щебня 20,000 руб. и за ремонтъ шоссе 3-го разряда $153,134^{1}/_{7}$ вер. 19,900 руб., включя въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1083,7 кв. саж, въ годъ, а всего 2528,6 кв. саж., и г., разсыпку щебня съ сплошной кирковкой по 76,75 куб. саж. въ годъ, а всего 409 куб. саж.

3. По Люблинскому участку за 3663,334 куб. саж. щебня 87,000 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда 155,47 верстъ и 3-го разряда $34,226^{6}/_{7}$ верстъ 34.000 рублей включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 473 кв. саж. въ годъ, а всего 1106 кв. саж и г., разсыпку щебня съ сплошной кирковой по 469,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1452,5 куб. саж. и съ кирковкой рамами по 469,25 куб. саж. въ годъ, а всего 1452,5 куб. саж.

4, По Замостскому участку за 1490,667 куб. саж. щебня 44,127 руб, и за ремонтъ шоссе 2-го разряда 100 вер. и 3-го разряда $65,448^{5}/_{7}$ вер. 25,395 рус., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 183 кв. саж. въ годъ, а всего 427 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирковкую по 227,2 куб. саж, въ годъ, а всего 827,4 куб. саж.

5. По Радомскому участку за 2736,667 куб. саж. щебня 56,980 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $123,189^{3}/_{7}$ вер. и 3-го разряда $135,157^{6}/_{7}$ вер. 25,000 руб, включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1234 кв. саж. въ годъ, а всего 2,879 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирковкою по 508,86 куб. саж. въ годъ, а всего 1701,72 куб, саж.

6. По Кѣлецкому участку за 1812 куб. саж. щебня 26,883 руб. иа за ремонтъ шоссе 2-го разряда $161,25^{4}/_{7}$ вер. и 3-го разряда 34,24 вер. 19,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 399,5 кв. саж. въ год, а всего 932 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною киркивкою по 289,3 куа. саж. въ годъ, а всего 1031,6 куб. заж.

7. По Фабричному участку за 2518,667 куб. саж. щебня 40,600 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $200,234^{6}/_{7}$ верстъ 24,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремептъ: б) зимній ремонтъ; в) перемоктку мостовой по 1756 кв. саж. въ годъ, а всего 4097 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ сплошною кирковкою по 543,5 куб. саж. въ годъ, а всего 1717 куб. саж.

8. По Калишскому участку за 1716 куб. саж. щебня 26.140 руб. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $142,35^{5}/_{7}$ вер. и 3-го разряда 61.250 вер. 20,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 798 кв. саж. въ годъ. а всего 1862 кв. саж. и г., разсыпку щебня съ плошной кирковкой по 236,4 куб. саж. въ годъ, а всего 901,8 куб. саж.

9. По Ломяшскому участку за 1443,335 куб. саж. щебня 30,728 руб. и за ремонтъ шоссе 3-го разряда $274,25^{6}/_{7}$ верст 20,000 руб., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 470 кв. саж. въ годъ, а всего 1097 кв. саж. и г., за разсыпку щебня съ плошною кирковкою въ 1869 г. 361 куб. саж.

10. По Маріампольскому участку за 2166,667 куб. саж. щебня 41,066 руб. $67^{1}/_{2}$ коп. и за ремонтъ шоссе 2-го разряда $87.418^{3}/_{7}$ верстъ и 3-го разряда $154,446^{2}/_{7}$ вер. 34,393 р. $13^{1}/_{4}$ к., включая въ число сей сумы: а) лѣтній ремонтъ; б) зимній ремонтъ; в) перемостку мостовой по 1631 кв. саж. въ годъ, а всего 3805 кв. саж. и г., разсыпку щебня, съ плошною кирковкою, по 327 куб- саж. въ годъ, а всего 1196 куб. саж.

Всего же по 10-ти участкамъ за 22488 куб. саж. щебня и гравія 494,926 р. $7^{1}/_{4}$ к., и за лѣтній и зимній ремонтъ $2117,423^{6}/_{7}$ вер. шоссе, съ перемосткою 23138,6 кв. саж. мостовой и съ разсыпкою щебня, при сплошной кирковкѣ, 11,088,52 куб. саж. и при кирковкѣ рамами 2943 куб. саж. 264,038 руб. $13^{1}/_{4}$ коп, итого 758,964 руб. $20^{1}/_{2}$ коп.

Желающіе участковать въ торгахъ, должны представить къ онымъ документы о своемъ званіи и благонадежные залоги, на пятую часть, большей годовой подрядной сумы, составляющую:

по первому участку		12,737 р. 80 к.
по второму	„	3,205 р. $71^{1}/_{2}$ к.
по третьему	„	9,172 р. 11 к.
по четвертому	„	5,486 р. 21 к.
по пятому	„	6,416 р. $35^{3}/_{4}$ к.
по шестому	„	3,644 р. $80^{3}/_{4}$ к.
по седьмому	„	5.102 р. $14^{1}/_{4}$ к.
по восьмому	„	3,672 р. $8^{1}/_{2}$ к.
по девятому	„	4,018 р. $88^{1}/_{2}$ к.
по десятому	„	6,028 р.
а всего вообще		59,484 р. $14^{1}/_{4}$ к.

Кондиціи, смѣты и поверстныя вѣдомомости, будутъ предъявляемы желающихъ ежедневно, кромѣ воскрэсныхъ и табельныхъ дней, отъ 10 часовъ утра до 4 по полудни.

Пріемъ просьбъ къ изустнымъ торгамъ, будетъ производиться 12 и 16 Февраля съ часу до 3 часовъ, а 13 и 17 Февраля съ 11 часовъ до 12 часовъ, пріемъ же запечатанныхъ объявленіи будетъ, прекращенъ къ деньокомчательной переторжки въ часъ съ четвертью по полудни.

При чемъ, въ запечатанныхъ объявленіяхъ, цѣна собственно за ремонтъ должна быть подраздѣлена: а) на лѣтній ремонтъ; б) на зимній; в) на перемостку мостовой и г., на разсылку особо съ плошною кирковкою и особо съ кирковкою рамами, и кромѣ того, должна быть объяснена въ цѣнѣ за щебень и плата за разбивку камня въ щебень.

Объявленія, несогасныя съ 1909 и 1910 ст. Т. X. Ч. I. (изд. 1857 г,) и приложенною къ нимъ формою, а равно несогласныя съ настоящимъ вызовомъ, будутъ считаться недѣйствительными.

Ст. Петербургъ дня 29 Января 1869 г.
3—3 Дѣлопроизводитель, Виноградовъ.

(*) *Примѣчаніе.* Вмѣсто условленнаго кондиціями срока поставки для 1869 г. камня $^{1}/_{2}$ пропорціи къ 15 Апрѣля и $^{1}/_{2}$ къ 1 Іюня, а щебня $^{1}/_{2}$ къ 1 Іюля и $^{1}/_{2}$ къ 15 Августа назначена поставка камня $^{1}/_{2}$ пропорціи къ 15 Мая и $^{1}/_{2}$ къ 1 Іюля, а щебня $^{1}/_{2}$ къ 1 Августа и $^{1}/_{2}$ къ 15 Сентабря 1869 года.

N. D. 1107. *Управленіе Ловичскимъ Княжествомъ.*

Симъ объявляегъ, что въ канцеляріи Мокотовскаго Гминнаго Управленія въ с. Мокотовъ при г. Варшавѣ 20 Февраля (4 Марта) с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производитьсь торги на отдачу въ 6-лѣтнѣе арендное содержаніе по 20 Мая (1 Іюня) 1875 г. участка земли въ имѣніи Сельцы при Виляновской дорогѣ находящагося, пространствомъ около 7 морговъ 117 квадратныхъ прентовъ: новопольской мѣры.

Цѣна для торговъ опредѣляется въ 35 р. с. годичнаго чинша.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться въ означенный срокъ въ канцелярію Мокотовскаго Гминнаго Управленія снабжены залогомъ въ 35 р. с. наличными деньгами.

Условія для торговъ могутъ быть оказаны въ упомянутой канцеляріи Гминнаго Управленія во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковицы, Февраля 3 (15) д. 1869 г.
Помощникъ Управляющаго
Княжествомъ, Коллежскій Совѣтникъ,
2—3 Стефановичъ.

N. D. 1180. *Управленіе Ловичскаго Княжества.*

Объяетъ симъ, что въ присутствіи онаго Управленія въ селеніи Лышковице 6 (18) Марта с. г. въ 12 часовъ утра производиться будутъ публичные торги in plus на отдачу въ 12 лѣтнѣе арендное содержаніе вѣтреныхъ мельницъ, одной въ селеніи Злаковъ Косцѣльны, Іезіорковской гмины, другой въ селеніи Яцковице Піярскіе и третей въ селеніи Злаковъ Боровы Б...ской гмины, срокомъ съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года по 20 Мая (1 Іюня) 1881 года.

Цѣна для торговъ опредѣляется:

а) Для мельницы въ Злаковѣ Косцѣльнымъ 42 р. $40^{1}/_{2}$ к.

б) Для мельницы въ Яцковицахъ Піярскихъ 31 р. 59 к.

в) Для мельницы въ Злаковъ Боровымъ 40 р. 35 к. въ годъ.

Желающіе торговаться обязаны явиться въ означенный срокѣ въ Управленіе Княжествомъ и представить наличными деньгами залогъ равняющійся половинѣ указанной выше годичной арендной платы, залогъ этотъ лицо за коимъ состоятся торги увеличить тотъ часъ же до половины предложенной имъ на торгахъ арендной суммы, другимъ же лицамъ представленные залоги будутъ немедлено возвращены.

Торговыя условія могутъ быть разсмотриваемы желающими въ Управленіи Княжествомъ Ловичскомъ въ селеніи Лышковице во всякое время исключая праздничныхъ дней.

Лышковицы, Февраля 6 (18) д. 1869 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
1—3 Коллежскій Совѣтникъ,
Стефановичъ.

N. D. 1212. Новогеоргіевское Крѣпостное Инженерное Управленіе.

На основаніи предписанія Начальника Инженеровъ Варшавскаго Военнаго Округа, въ крѣпости Новогеоргевской въ тамошнемъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи, имѣетъ производится сего Февраля мѣсяца 17 (1) Марта въ 11 часовъ утра публичный торгъ безъ переторжки на продажу пришедшихъ въ совершенную негодность отъ употребленія при работахъ и по другимъ случаямъ инструментовъ, при пасовъ, казаршенной мебѣли и прочихъ вещей, желающіе участвовать въ этомъ торгѣ должны имѣтъ гербовую бумагу достоинства въ 20-ть копѣекъ для написанія прошенія о допущеніи къ торгу и представленія при ономъ залога въ $^{1}/_{3}$ часть, огрепочной суммы всего два рубли семьдесять пять копѣекъ, подробныя условія на означенную продажу, можно видѣть въ Новогеоргіевскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи находящемся въ Новогеоргіевской Крѣпости.

Новогеоргіевскъ дня 6 Февраля 1869 г.
Начальникъ Управленія,
1—3 Инженеръ Полковникъ, (. . . . .)

N. D. 1085. *Варшавское Крѣпостное Инженерное Управленіе.*

24 Февраля (4 Марта) сего мѣсяца въ 11 часовъ утра назначается при Варшавскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи публичный торгъ безъ переторжки на продажу разныхъ инструментовъ и вещей пришедшихъ въ негодность отъ употребленія при работахъ въ прошломъ 1868 году.

Г. Варшава, 3 Февраля 1869 года.
Начальникъ Управленія,
3—3 Инженеръ-Полковникъ, (. . . . .)

N. D. 911. Сосновицкая Тяможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 24 Февраля (8 Марта) и слѣдующихъ чиселъ 1869 г., въ зданіяхъ ея (на Станціи Желѣзной Дороги Сосновице), продаваться будутъ съ аукціона, разные конфискованные товары, по оцѣнкѣ на 3,000 руб. серебромъ, а имевно: полотно, шерстяные, бумажные и разные другіе товары.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 24 Lutego (8 Marca) i następnych 1869 roku, w gmachu jej (na stacji drogi żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację, różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 3,000 oszacowane, a mianowicie: płótno, wełniane, bawełniane i różne inne towary.

Г. Сосновице, 26 Янв. (7 Февр.) 1869 г.
Управляющій Таможнею,
3—3 Синельниковъ.

N. D. 1179. *Ново-Радомское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 28 Января (9 Февраля) 1869 г. за N. 447, 27 числа Марта (8 Апрѣля) мца сего же года будутъ производиться Уѣзднымъ Секвестраторомъ въ г. Новорадомскѣ, въ присутсвіи Бургомистра, въ 11 часовъ утра, на площади возлѣ Магистрата, публичные изустные торги на продажу арестованныхъ въ имѣніи Кетлинъ, помѣщика Іосифа Григовича движимостей за недоимку процентовъ въ суммѣ 1,340 р. $17^{1}/_{2}$ к. с. отъ ссуды, выданной подъ залогъ сего имѣнія. Движимости эти заключаются въ слѣдующемъ:

Овецъ 284 штукъ, оцѣнены по 1 р. 50 к. с, всего на 426 р.

Коровъ 22, всего на 440 р.

Яловаго скота 4, всего на 40 р.

Воловъ 12, всего на 360 р.

Лошадей экипажныхъ 2, всего на 100 руб.

Полукрытая коляска, 60 р.

Гарнитуръ мебели 60 р.

А всего на сумму 1486 р.

Г. Новорадомскъ, 5 (17) Февраля 1869 г.
1—3 Начальникъ Уѣза, (. . . . .).

N. D. 782. *Начальникъ Петроковскаго Уѣзда.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 16 (28) Января с. г. за N. 302 объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 17 Февраля (1 Марта) 1869 г. въ 11 часовъ утра въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производиться, посредствомъ запечанныхъ объявленій, торги на отдачу въ трехъ-лѣтнее арендное содержаніе частныхъ имѣній Петроковскаго Уѣзда, Ленкава и Завадувъ, состоящихъ въ разстояніи: 7 и 9 верстъ отъ М. Каменска 5—8 верстъ отъ М. Белхатова, 10 и 14 верстъ отъ станціи желѣзной дороги Горжковице и 23 верстъ отъ Губернскаго города Петрокова, срокомъ съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года по тоже число 1872 г.

Торги начнутся отъ уменьшенной на $^{1}/_{4}$ часть первоначальной годичной цѣны, а именно съ 2,226 р. 37 коп.

Лица желающія тортоваться обязаны до наступленія торговъ, внести въ одну изъ казенныхъ касъ залогъ, равняющійся $^{1}/_{4}$ части предположеннаго для торговъ годичнаго дохода именно же 557 р. и свидѣтельствующую въ томъ квитанцію пріобщить къ написанному по сей статьѣ объявленію. Тотъ, за которытъ останутся торги, обязанъ будетъ, въ пять дней по полученіи объявленія объ утвержденіи торговаго производства, пополнить залогъ въ размѣрѣ установленной на торгахъ арендной годичной платы, равно годичныхъ по сей статьѣ податей и другихъ казенныхъ сборовъ подъ опасеніемъ объявленія новыхъ на его счетъ и рискъ торговъ и подверженіи себя всѣмъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ послѣдстіямъ.

Торговыя условія могутъ быть пересмотрены въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи въ служебное время, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Къ настоящей арендѣ принадлежитъ винокурня, состоящая въ фольваркѣ Ленкава и находящійся въ оной мѣдный аппаратъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи отъ такого то числа подаю симъ объявленіе въ томъ, что я обязываюсь взять въ трехъ-лѣтнее арендное содержаніе имѣнія Ленкава и Завадувъ за годичную сумму (написать прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ. При семъ прилагаю квитанцію такого то Казначейства во взносѣ за-

лога въ количествѣ (прописать) каковой залогъ въ случаѣ если торги не останутся за мною, я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ такое то мѣсто).

Постоянное мѣсто жительства моего въ (поименовать).

Объявленіе написано въ городѣ (деревнѣ) NN. число, мѣсяцъ и годъ.

(Подписать имя и фамилію).

Объявленія, написанныя нечетко, исправленныя, равно присланныя, или представленныя позже 11 часовъ утра, опредѣленнаго для торговъ дня будутъ признаны недѣйствительными.

Г. Петроковъ, Января 22 дня 1869 г.

3—3 Мэоръ, (. . . . .)

N. D 1144. *Магистратъ Города Ловича.*

Въ исполненіи предписанія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ 27 Января с. г. за N. 603 симъ объявляется, что 24 Февраля с. г. въ 11 часу утра въ присутствіи Магистрата будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ деклараціи (in plus) на трехъ годичное съ 1 Января 1869 г. арендное содержаніе дохода отъ убоя скота въ городской скотобойни, принадлежащей Ловичской Городской касѣ отъ суммы 1,261 р. 69 коп. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ города Ловича запечатанные деклараціи по ниже указанной формѣ съ приложеніемъ въ оной квитанціи казенной или городской касы на представленный залогъ 126 руб 10 коп. какъ равно свидѣтельство надлежащей власти удостовѣрнющее, что подающіе декларацію имѣетъ соотвѣтственное состояніе хорошаго повѣдѣнія совершеннолетіи, къ офиціяльнымъ подрядамъ способенъ. Деклараціи должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью предложенную имъ сумму, въ противномъ же случаѣ какъ равно несоставленные по формѣ и по истеченіи срока представленные не будутъ приняты.

Подробные условія желающимъ въ присутствіи Магистрата, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предявлены.

Г. Ловичъ, 4 Февраля 1869 года.

1—3 Президентъ, Германъ.

Форма деклараціи.

Въ слѣдствіе объявленія Магистрата г. Ловича отъ 4 Февраля с. г. за N. 149, симъ обязываюсь взять въ арендное содержаніе съ 1 Января 1869 года, доходъ отъ убоя скота въ городской скотобойни за сумму (здѣсь прописать цифри словами безъ ошибокъ) годичной платы, подвергая себя отвѣтственности торговыхъ условіи, которые мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство на представленный залогъ въ количествѣ 126 руб. 10 коп. при семъ прилагается.

Постоянное мое жительство въ N., писано въ N., числа N. мѣсяца и года N.

(Подписать имя и фамилію).

N. D. 980. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Январія (1 Февраля) с. г. за № 150, объявляетъ, что 4 (16) Марта 1869 г. съ 3 до 5 часовъ по полудни въ присутсвіи того же Магистрата, будутъ производится публичные, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи аукціонные торги на подрядъ, по починкѣ костела, и зданіи нештатнаго женскаго монастыря, Визитокъ въ городѣ Люблинѣ, согласно двумъ смѣтамъ и торговымъ кондиціямъ отъ сумы 1,138 руб. 57 коп., или меньше (in minus).

Желающій участвовать въ торгахъ (за исключеніемъ лицъ нехристіанскаго вѣроисповѣданія) долженъ подать о семъ по указанной ниже формѣ объявленіе и внести въ одно изъ казначействъ или городскую касу на залогъ $^1/_{10}$ часть назначенной къ торгамъ сумы, то есть 114 руб. полученную же въ томъ квитанцію приложить къ объявленію, ибо наличныя деньги при торгахъ, принимаемы небудутъ.

Призданный на торгахъ подрядчикомъ долженъ залогъ свой оставить до истеченія контрактнаго срока, прочимъ же соискателямъ, залогъ тотчасъ будетъ возвращенъ.

Торговыя условія, могутъ быть разсматриваемы въ городовомъ Магистратѣ, во время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Объявленія слѣдуетъ вручить, или присылать по почтѣ до открытья торговъ, президенту города, они должны быть составлены на русскомъ языкѣ, безъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества сумы, по ниже указанной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 29 Январія (10 Февраля) с. г. за № 552 заявляю, что я ниже подписавшійся, желаю взять на себя подрядъ по починкѣ костела и зданія женскаго монастыря Визитокъ въ городѣ Люблинѣ, согласно двумъ смѣтамъ, за суму (написать суму буквами) подчиняясь всѣмъ торговымъ условіямъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 114 рублей, при семъ прилагаю, съ стѣмъ чтобы залогъ этотъ, если торги замною неостанутся, возвращенъ былъ мнѣ по принадлежности (или прошу выслать на мой счетъ туда то) постоянное мое мѣсто жительства) написать гдѣ, и за симъ объяснить время, и мѣсто составленія заявленія на которомъ четко подписать имя и фамиліи.

Люблинъ дня 29 Января (10 Февр.) 1869 г.

Президентъ Города, Волинскій.

2—3 Секретарь Магистрата, Езерскій.

N. D. 761. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 15 (27) Января с. г. за N. 9335 и примѣняясь къ постановленію б. Совѣта Управленія Царства отъ 3 (15) Сентября 1840 г.; Люблинскій Городовой Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что 20 Февраля (4 Марта) с. г. съ трехъ до пяти часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата, согласно торговымъ кондиціямъ, будутъ производиться аукціонные торги на трехлѣтнюю аренду дохода Люблинской Городской касы, за убой скота по тарифу въ городской скотобойнѣ, считая съ 1 (13) Января 1869 г. и по 1 (13) Января 1872 г. но за вычетомъ съ этого срока, текущаго времени по день утвержденія торговъ, къ коимъ опредѣлена сумма 4,515 руб. 37½ коп. (четыре тысячи пятьсотъ пятнадцать рублей, тридцать семь съ половиною копѣйки) въ годъ, сбавленная на ¼ часть противувыручаемой въ прошломъ году арендной суммы. Въ уваженіе же, что предметъ торговъ, именно арендный чиншъ, совокупно съ ремонтною поддержкою скотобойни и съ содержаніемъ прислуги, на все время аренды, превышаетъ 15,000 руб., то торги будутъ производимы сперва посредствомъ запечатанныхъ письменныхъ заявленій, по вскрытію же оныхъ тотчасъ начнется гласная аукціонная переторжка. Подавшіе къ торгамъ заявленія, обязаны въ назначенный къ торгамъ срокъ, явиться или лично, или же прислать своихъ уполномоченныхъ, снабдивъ ихъ установленными довѣренностями, не представившіе въ назначенный срокъ письменнаго заявленія, къ словесной переторжкѣ недопускаются.

Если къ торгамъ сего рода поступить неболѣе какъ одно заявленіе, или изъ числа соревнователей подавшихъ заявленія, къ словесной переторжкѣ явится только одинъ, въ такомъ случаѣ принятіе означеннаго одного объявленія, или назначеніе вторичныхъ торговъ, будетъ зависить отъ усмотренія подлежащей власти.

Къ торгамъ допускается только тѣ лица, которыя внесутъ предварительно залоги и заявленія; если же въ торгахъ пожелаетъ принять участіе компанія, состоящая изъ нѣсколькихъ лицъ, то къ торгу можетъ быть допущено одно только лице, отъ компаніи уполномоченное.

Заявленія будутъ представляемы или присылаемы на руки Президента города, на рускомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммы.

Каждый представляющій заявленіе по формѣ нижеуказанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или городской касѣ, въ залогъ $^1/_{10}$ часть означенной къ торгамъ суммы, а именно 452 руб. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признаный на торгахъ арендаторомъ, при заключеніи контракта обязанъ пополнить залогъ до $^1/_5$ части предложенной имъ суммы, и таковой залогъ будетъ храненъ въ городской касѣ до истеченія арендаго срока.

Торговыя кондиціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата, во всякое время служебныхъ занятіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 18 (30) Января сего года за N. 416 заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе доходъ Люблинской городской касы съ сбора отъ убоя скота въ городской скотобойнѣ, по тарифу срокомъ на 3 г. 1869/71; за годичную сумму . . . . . (писать буквами) подчиняясь условіямъ изложеннымъ въ торговыхъ кондиціяхъ и прописаннымъ въ объявленіи о торгахъ.

Касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 452 р. прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу или желаю высылки до . . . на мой счетъ). Постоянное мое мѣсто жительства, въ (написать мѣсто жительства) мца . . . дня . . . 1869 г. (четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 18 (30) Января 1869 года.

3—3 Президентъ города, Волинскій.

N. D. 981. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

На основаніи предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 24 сего Января за N. 496, Магистратъ симъ объявляетъ, что 25 Февраля (9 Марта) с. г. въ 12 часовъ дня въ Управленіи сего Магистрата будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на отдачу со дня совершенія торговъ по 31 Декабря 1871 г. арендное содержаніе дохода здѣшней городской касы съ скотобойни и убоя скота, начиная торги отъ уменшенной на ¼ часть суммы т. е. 2,077 руб. 78½ к. сер. въ годъ. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны представить лично или прислать запечатанныя объявленія, составленныя по прилагаемой при семъ формѣ четко и разборчиво, написанное безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ вмѣстѣ съ казначейскими квитанціями въ представленіи залога въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части объявленной къ торгамъ суммы, неудержавшемуся при торгахъ, залогъ его будетъ возвращенъ до закрытія торговаго производства а за кѣмъ останутся торги тотъ долженъ пополнить свой залогъ до $^1/_5$ части поступленной имъ суммы для отсылки въ Польскій Банкъ на храненіе до истеченія срока контракта.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Г. Сувалокъ отъ 27 Января с. г за N. 609, обязываюсь взять въ арендное содержаніе доходъ Сувалкской городской касы со скотобойни и отъ убоя въ ней скота за сумму . . . . . въ годъ (написать прописью) на условіяхъ изъясненныхъ въ торговыхъ кондиціяхъ квитанціи (такого то) казначейства въ представленіи залога въ количествѣ . . . . . руб. при семъ прилагаю, каковыя деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить мнѣ на руки или отослать по почтѣ, (туда то) число, мѣсяцъ и годъ.

имя и фамилія.

Г. Сувалки, дня 27 Января 1869 г.

2—3 и. д. Президента, Свенцицкій.

N. D. 977. *Остроленкское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 4 (16) Декабря 1868 г. за N. 44694/22472, въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ усадьбѣ Заводзье, будутъ производиться публичные изустные торги (in plus) со внесеніемъ напередъ залога $^1/_{10}$ части стоимости на продажу лѣса изъ назначенныхъ къ выруокѣ въ 1869 году лѣсосѣкъ, а именно:

Дня 3 (15) Марта сего года.

Въ участкѣ Сурове, лѣсосѣки подъ N. 2 до 10, отъ оцѣночной суммы 348 руб. 6 коп.

Въ участ. Рухаѣ, лѣсос. подъ N. 2, 4, 5, 6 и 7, отъ оцѣночной суммы 443 руб. 4½ коп.

Въ участ. Бялутный лясекъ, лѣс. подъ N. 7, отъ оцѣночной суммы 56 руб.

Въ участ. Чарня, лѣс. подъ N. 6 до 9, отъ оцѣночной суммы 536 р. 99 к.

Въ участ. Ольшины, лѣс. подъ N. 1—8, отъ оцѣночной суммы 1,012 р. 73½ к.

Въ участ. Здунекъ, лѣс. подъ N. 8, отъ оцѣночной суммы 98 р. 32 к.

Въ участ. Домбрувка, лѣс. подъ 3—10, отъ оцѣночной суммы 499 р. 92½ к.

Въ участ. Площице, лѣс. подъ N. 4—8, отъ оцѣночной суммы 354 р. 82 к.

Въ участ. Крубѣ, лѣсос. подъ N. 11, отъ оцѣночной суммы 67 р. 88 к.

Въ участ. Ягарка, лѣсос. подъ N. 16, отъ оцѣночной суммы 110 р. 8 к.

Въ участ. Гралѣ, лѣсос. подъ N. 12, отъ оцѣночной суммы 161 р. 90 к.

Въ участ. Нѣдзведзь, лѣсос. подъ N. 11, отъ оцѣночной суммы 28 р. 70 к.

Дня 4 (16) Марта сего года.

Въ участ. Вахъ, лѣсос. подъ N. 1, 2 и 11, отъ оцѣночной суммы 197 р 67 к.

Въ участ. Сярчалонка, лѣсос. подъ N. 11 и 12, отъ оцѣночной суммы 168 р. 41 коп.

Въ участ. Копачиска, лѣсос. подъ N. 8 и 10, отъ оцѣночной суммы 296 р. 9 к.

Въ участ. Кершекъ, лѣсос. подъ N. 11 и 12, отъ оцѣночной суммы 67 р. 87 к.

Въ участ. Швеидровыймостъ, лѣсосѣки подъ N. 6, 7 и 8, отъ оцѣночной суммы р. 117 р. 4 к.

Въ участ. Камянка, лѣс. подъ N. 8, 9 и 10, отъ оцѣночной суммы 71 р. 61 к.

Въ участ. Липянка, лѣсос. N. 4 и 5, отъ оцѣночной сумы 43 р. 88 к.

Уборка лѣсу по возможности т. е. въ мѣстахъ гдѣ неопряжено съ ущербомъ для казны будетъ дозволено и въ лѣтнее время.

Прочія подробности о торгахъ можно узнать въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заводзье, Января 25 дня 1869 года.

Старшій Надлѣсчичій,

1—3 Висьневскій.

N. D. 826. *Urząd Leśny Warszawa.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. o godzinie 1 z południa w Kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa we wsi Ząbkach, Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonej, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa na pniu stojącego z cięć następujących obrębów:

1. Z obrębu Kawenczyn Nr. 22, od sumy rs. 883 kop. 2.
2. Z obrębu Ząbki Nr. 15, od sumy rs. 592 kop. 75
3. Z obrębu Ząbki Nr. 16, od sumy rs. 511 kop. 76
4. Z Obrębu Chorowa góra Nr. 15, od sumy rs. 340 kop. 95.
5. Z obrębu Chorowa góra Nr 16, od sumy rs. 550 kop. 49.
6. Z obrębu Czerwona Nr. 19, od sumy rs. 478 kop. 68.
7. Z obrębu Lipka Nr. 16, od sumy rs. 277 kop. 98
8. Z obrębu Wielki las Nr 5, od sumy rs. 243 kop. 40.
9. Z obrębu Pociecha Nr. 15*a*, od sumy rsr. 465 kop. 43.
10. Z obrębu Pociecha Nr. 15*b*, od sumy rs. 927 kop. 1½
11. Z obrębu Młynisko Nr. 23, od sumy rs. 150 kop. 76.

Każdy przystępujący do licytacji zaopatrzony być powinien w vadium wyrównywające $^1/_{10}$ części sumy na licytacji postąpionej, oraz bądź w gotowiźnie zapłacić połowę zalicytowanej kwoty. O innych szczegółowych warunkach licytacyjnych dowiedzieć się można każdodziennie w Kancelarji Urzędu Leśnego, zaś do wskazania drzewa w lesie służba miejscowa upoważnioną została.

Ząbki d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r.

3—3 Starszy Nadleśniczy, Rabieszewski.

N. D. 1106. *Затбровское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что согласно предписанію Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 30 Ноября (10 Декабря) 1868 г., N. 46220/23339, Февраля 18 (Марта 2) дня 1869 г. въ 12 часовъ утра въ канцеляріи сего Управленія въ усадьбѣ Сребрни будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса въ участкѣ Клоново и Сребрни, особенно дачами и лѣсосѣками, начиная отъ оцѣночныхъ суммъ показанныхъ при каждой дачѣ, а именно:

1. Въ участкѣ Клоново, окр. IV, N. 1—2, 65 руб. 13½ коп.

Въ участ. Клоново, окр. II, N. 13, от. а) 14 р. 83½ к.

Въ участ. Клоново. от. b) 30 р. 41½ к.

Въ участ. Клоново, от. c) 28 р. 71½ к.

2. Въ участкѣ Сребрни, N. 18, от. а), 2 руб. 21½ к.

Въ участ. Сребрни, от. b), 28 р. 85½ к.

Всякій приступающій къ торгамъ обязанъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части суммы для торговъ назначенной, залогъ лицъ за коими останутся торги, по увеличеніи ихъ до $^1/_{10}$ части предложенной на торгахъ суммы, будутъ хранится въ казначействѣ до времени исполненія условіи.

Лицамъ же за коими торги не останутся залоги будутъ возвращены тотчасъ по окончанію торговъ.

О подробныхъ условіяхъ можно узнать въ Лѣсномъ Управленію ежедневно, кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней.

д. Сребрна, Февраля 1 (13) д. 1869 г.

Старшій Надлѣсничій.

2—3 Леппертъ.

N. D. *1190. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty i utensylja gospodarskie, w dniu 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. o godzinie 3 z południa w mieszkaniu debenta pod Nr. 2929/30 przy ulicy Solec przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1869 r.

1—2 Sosonko.

N. D. *1189. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne utensylja gospodarskie, w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1869 r. o godzinie 3 z południa w mieszkaniu debenta pod Nr. 1654*a*. ulica Wspólna przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1869 r.

1—2 Sosonko.

N. D. *1188. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne utensylja gospodarskie. w dniu 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. o godzinie 3 z południa w mieszkaniu debenta pod Nr. 1620 przy ulicy Żurawiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa, d. 7 (19) Lutego 1869 r.

Sosonko. 1—2

N. D. 1203. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czynimy, iż na żądanie Anast zji z Psarskich Zielińskiej, Antoniego Zielińskiego na czas nieograniczony rozsep rowanej małżonki z własnych funduszów utrzymującej się, w m. Warszawie pod Nr. 397 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne u Romana Mrozowskiego Patrona Trybunału z urzędowania w Kaliszu zamieszkałego, obrane mającej, od której tenże Patron staje i sprzedaż obecną popiera, w poszukiwaniu sumy rsr. 5,100 z procentem zaległym, bieżącym i kosztów egzekucyjnych od Alfreda de Saint-Paul, właściciela dóbr Rędziny, w tychże dobrach zamieszkałego, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika sądowego przy Trybunale w Kaliszu w d. 12 (24) Września 1868 r. spisanym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie

DOBRA ZIEMSKIE

Rędziny lit. A. B z folwarkiem Rędziny-Marjanka, osadą Ołowianka i Wygoda i wsią Rędziny, położone w Okręgu i Powiecie Częstochowskim, Gubernji Petrokowskiej, gminy i parafji Rędziny, są w posiadaniu Alfreda de Sant-Paul z wyłączeniem folwarku Marjanka, który jest w dzierżawie Józefa Jadłowskiego, za kontraktem urzędowym przed Regentem Dobrzelewskim w Radomsku, pod dniem 16 (28) Czerwca 1861 r. na lat 12 (dwanaście), poczynając od d. 12 (24) Czerwca 1861 r., a kończącym się w tymże dniu 1873 r. z którego opłaca rocznej dzierżawy po rs. 150, nadto karczmarz Wojciech Lisowski opłaca czynszu rocznie rsr. 127 kop. 50 i Josek Szczerbała opłaca szynszu rs. 7 k. 50.

W dobrach tych znajduje się fabryka wypalania kamienia wapiennego, przy której są znaczne kopalnie tegoż kamienia, jest w posiadaniu Aleksandra Markow, prawem wieczystej dzierżawy, z opłatą roczną czynszu po rs. 45.

Grunta tych dóbr należą w ogólności do klasy II, III i IV, graniczące na wschód słońca z dobrami Rudniki i Konopna, na południe z dobrami Jaskrowem, na zachód słońca z dobrami Rząsami, na północ z dobrami Kościelec, dobra te odległe są od m. okręgowego i powiatowego Częstochowy wiorst 10, od m. gubernjalnego Petrokowa wiorst 5, od m. Kłobucka wiorst 18, przez dobra zajęte przechodzi kolej żelazna, obejmuje przestrzeni sposobem przybliżonym włók 59 mórg 13 pr. 150 na miarę nowopolską, czyli dziesiatyn 900.

Szczegółowy opis tych dóbr, tak pod względem zabudowań, wysiewów, opłacanych podatków, oraz innych ciężarów gruntowych, obejmuje protokół zajęcia dóbr w dniu 12 (24) Września 1868 r. na gruncie spisany, a który doręczony został wójtowi gminy Rędziny Janowi Nabrdalik; pisarzowi Sądu Pokoju w Częstochowie na ręce Podpisarza tego Sądu Bronisława Kornaszewskiego; Alfredowi de Saint-Paul właścicielowi, na ręce żony jego i Aleksandrowi Kędzierskiemu, ustanowionemu dozorcy, w dniu 8 (20) Października 1868 r. przez Michała Piechowskiego, woźnego Trybunału.

Protokół zajęcia tych dóbr, wpisany został do księgi hypotecznej w dniu 29 Października (10 Listopada) 1868 r., do księgi zaś zaregestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu, dnia 4 (16) Listopada 1868 r.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się w d. 24 Grudnia 1868 (5 Stycznia 1869) r. o godzinie 10 z rana, na audjencji Trybunału Cywilnego Kaliskiego, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Józefina w pałacu sądowym.

Kalisz d. 4 (16) Listopada 1868 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Po odbyciu trzech publikacji, zbiór objaśnień i warunków do sprzedaży tych dóbr ułożonych, a mianowicie w dniach 24 Grudnia 1868 r. (5 Stycznia 1869 r.), w dniu 7 (19) Stycznia i w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 roku, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 1 (13) Kwietnia r. b. na godz. 10 z rana, na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu oznaczony został. Popierająca tę sprzedaż, podaje cenę za te dobra rs. 21,000 w gotowiźnie.

Kalisz d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r.

1—1 J. Migórski.

N. D. 1211. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny Anny dwóch imion Tessaro panny doletniej w mieście Wenecji Królestwie Włoskim zamieszkałej, zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Karola Łuniewskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Siedlcach, w mieście gubernialnem Siedlcach zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 182, z procentem prawnym od d. 23 Sierp. (4 Wrześ.) 1868 r. i kosztów egzekucyjnych, od Mateusza i Krystyny małżonków Syroczyńskich, właścicieli nieruchomości w mieście gubernijalnem Siedlcach, zamieszkałych, protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, Franciszka Łagowskiego w d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA,

w mieście gubernjalnem Siedlcach, przy ulicy Warszawskiej albo Rożnieckiej pod № pol. dawnym 25, teraźniejszym 145 położoną, a hyp. 24 oznaczona, prawem własności podług wykazu hypotecznego do małżonków Syroczyńskich należąca, w posiadaniu zastawnem S-ów Gdala Goldberga, zaś dzierżawnem Aleksandra Ganowskiego i Leona Dąbrowskiego będąca.

Nieruchomość ta składa się: 1. z placu przy ulicy Warszawskiej; 2. domu frontowego; 3, domu w podwórzu; 4. stajni, i wozowni; 5. tranzetu; 6. chlewu; 7. kuczki z drzewa pobudowane, gontami kryte; 8. ogrodzenia również z drzewa.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia i sprzedażą dyrygującego Karola Łuniewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie powyższe, w kopjach doręczone zostało:

1. Aleksandrowi Dąbrowskiemu, Prezydentowi miasta Siedlec; i 2. Antoniemu Kurdwanowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcach w d. 3 (15) Lutego 1869 r. do rąk własnych przez woźnego Sądu Pokoju w Siedlcach Wincentego Rochulskiego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży; odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach w miejscu zwykłych posiedzeń w m. Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod № 147, w dniu 12 (24) Marca 1869 roku o godzinie 10tej rano.

Sprzedażą dyrygować będzie Karol Łuniewski, Patron w mieście Siedlcach z urzędu zamieszkały.

Siedlce d. 6 (18) Lutego 1869 r.

Stanisław Krzeczkowski,

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Siedlce d. 6 (18) Lutego 1869 r.

1—1 Stanisław Krzeczkowski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. *994. Судъ Простой Полиціи Г. Варшавы Отдѣленія II.*

Вызываетъ симъ Михаила Ольшевскаго, 32 лѣтъ отъ роду, вѣроисповѣданія католическаго, работника, въ городѣ Ловичѣ проживающаго, нынѣ по мѣстопребыванію неизвѣстнаго, чтобы въ продолженіи 30 дней по собственному дѣлу въ здѣшній Судъ явился, ибо по истеченіи сего времени, по закону будетъ поступлено.

Варшава дня 30 Янв. (11 Февр.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Мочидловскій.

* * *

Zapozywa Michała Olszewskiego lat 32 mającego, katolika, wyrobnika w mieście Łowiczu zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w przeciągu dni 30 stawił się, gdyż po upływie tego terminu według prawa będzie z nim postąpiono.

Warszawa d. 30 Stycz. (11 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. *785. Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ депозитѣ сдѣшняго Суда, находится: 4 паръ талесовъ, 3 пары медныхъ подсвѣчниковъ и жидовская вызолоченная медаль, вещи сти отобраны отъ подозрительнаго лица, а потому вызываетъ настоящаго владѣльца этихъ вещей, чтобъ явился въ продолженіи 30 дней въ Судъ съ доказательствами на собственность этихъ вещей.

Варшава дня 20 Янв. (1 Февр.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

W depozycie Sądu tutejszego znajduje się 4 par tałesów, 3 pary miedzianych lichtarzy i żydowski pozłacany medal. Przedmiota powyższe odebrane zostały od osoby podejrzanej, dla tego więc wzywa się niniejszym prawego właściciela, ażeby w ciągu dni 30 z należytemi dowodami własności po odbiór rzeczy zgłosił się.

Warszawa d. 20 Stycz. (1 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski

N. D. *825. Судъ Простой Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ объявляетъ, что у подозрительнаго лица въ домѣ подъ № 1490 въ Варшавѣ, отобрано серебрянною ложку, средней величины и золотое кольцо, потому призываетъ неизвестнаго владѣльца сказанныхъ предметовъ, дабы въ теченіи 30 дней явился въ Судъ съ законными доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по законамъ.

Варшава дня 22 Янв. (3 Февр.) 1869 г.

Асесоръ Гражданскаго Трибунала,

и. д. Подсудка, Ресторфъ.

* * *

Niniejszem podaje do publicznej wiadomości, iż od osoby podejrzanej w domu pod № 1490 w Warszawie odebrano łyżkę srebrną średniej wielkości, oraz kolczyk złoty z granatem, wzywa przeto niewiadomego właściciela pomienionych przedmiotów, aby w ciągu 30 dni od daty dzisiejszej do Sądu zgłosił się i własność swą prawnie udowodnił w przeciwnym bowiem razie podług przepisów postąpionem będzie.

Warszawa d. 22 Stycz (3 Lutego) 1869 r.

Asesor Trybunału, w z. Podsędka,

A. Restorf.

N. D. *764. Судъ Простой Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ объявляетъ, что 21 Ноября (3 Декабря) 1868 г., отобрано посредствомъ Полиціи отъ подозрительнаго лица, женское шерстяное платье тѣмно-сѣраго цвѣта и разорванный шелковый платокъ, которые находятся въ сохраненіи здѣшняго Суда. Потому приглашаетъ владѣльца оныхъ, дабы въ теченій 30 дней явился въ здѣшній Судъ съ доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Варшава дня 20 Янв. (1 Февр.) 1869 г.

Подсудокъ, Ресторфъ.

* * *

W dniu 21 Listopada (3 Grudnia) 1868 r. za pośrednictwem Policji odebrano od podejrzanej osoby suknią wełnianą damską koloru szarego i podartą chóstkę jedwabną, które to rzeczy w depozycie Sądu tutejszego się znajdują. Wzywa przeto właściciela takowych, aby w przeciągu dni 30 zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własności, gdyż w przeciwnym razie postąpionem będzie według prawa.

Warszawa d. 20 Stycz. (1 Lutego) 1869 r.

Podsędek, Restorf.

N. D. *827. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Предлагаетъ Блимъ Плятъ, имѣющей 63 года отъ роду, еврейкѣ, родившейся во Мщоновѣ, дочери Левка и Малки супруговъ Буксъ, постоянной жителькѣ города Мщонова, временно въ послѣднее время пребывавшей въ деревнѣ Путка, гминѣ Вулька Гродиска, нынѣ состоящей въ безвѣстномъ отсутствіи, содержащейся изъ торговли съ сѣстными припасами прибыть въ теченіи 30 дней со дня напечатія сего объявленія въ здѣшній Судъ или увѣдомить о своемъ мѣстопребываніи, подъ опасеніемъ послѣдствій постановленныхъ закономъ.

Варшава дня 23 Янв. (4 Февр.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Добрачинскій.

* * *

Wzywa Blimę Plat lat 63 liczącą starozakoną, w Mszczonowie z Lewka i Małki Buksów urodzoną, wdowę, dzietną, stale w Mszczonowie, ostatecznie we wsi Putce, gminie Wólka Grodiska mieszkającą, z handlu wiktuałami utrzymującą się, obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia przybyła do tutejszego Sądu lub dała wiadomość o miejscu swego pobytu pod skutkami prawa.

Warszawa d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Dobraczyński.

N. D 941. *Sąd Policji Prostej Wydziału I. w Warszawie.*

Zawiadamia kogo to obchodzić może, że przy końcu roku zeszłego i w początkach roku bieżącego, od osób podejrzanych, odebrano następujące przedmioty.

1. Łyżeczkę srebrną do kawy, z cyfrą N. W. R.
2. Łańcuch żelazny od wozu.
3. Kociołek miedziany, zwykle przez cukierników używany.
4. Dwa klucze zamkowe.
5. Koszule męzką z płótna białego.

Wzywa przeto interesantów, do własności tych przedmiotów prawo roszczących, iżby w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia tego obwieszczenia w pismach, z dowodami usprawiedliwiającemi własność zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie, z zakwestionowanemi przedmiotami postąpionem będzie według prawa.

Warszawa, d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1869 r.

Podsędek, Rzeszotarski Pisarz.

N. D. *996. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальварiи.*

Вызываетъ Александра Жуковскаго, последне въ городѣ Августовѣ, Розалію Жуковскую и Викентія Сиповскаго, въ городѣ Сувалкахъ проживающихъ, дабы непременно прибыли въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ, подвергнутся отвѣтственности по закону.

Кальварія дня 25 Янв. (6 Фев.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Коллежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Aleksandra i Rozalję Żukowskich oraz Wincentego Sipowskiego, pierwszego ostatecznie w mieście Augustowie, a dwóch ostatnich w Suwałkach przemieszkujących, aby najdalej w dniach 30 przybyli do sądu tutejszego, bowiem w przeciwnym razie pociągnięci zostaną do odpowiedzialności według prawa.

Kalwarja d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *942. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Призываатъ симъ Іосифа Можейко, 55 лѣтъ, католика, съ деревни Понѣмонь гмины Гуделѣ, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста пробыванія, дабы для выслушанія состоявшагося объ нимъ приговора здѣшняго Суда, непременно въ теченіи 30 дней въ этомъ Судѣ явился или заявилъ гдѣ проживаетъ, въ противномъ ибо случаѣ, соотвѣтственые законные мѣры приняты будутъ.

Кальварія дня 15 (27) Января 1869 г.

за Предсѣдательствующій Судья.

Ястржембскій.

* * *

Zapozywa niniejszym Józefa Możejko lat 35 katolika ze wsi Poniemoń, gminy Gudele obecnie niewiadomego z pobytu, aby dla wysłuchania zapadłego co doń wyroku Sądu tutejszego w ciągu dni 30 przybył do Sądu, lub obecny swój pobyt wskazał, w razie bowiem przeciwnym stosowne środki prawne przedsięwzięte będą.

Kalwarja d. 15 (27) Stycznia 1869 r.

za Sędz. Prezydując. Jastrzembski.

N. D. *1159. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Станислава Мосаковскаго, проживающаго въ 1866 г. временно въ городѣ Нурѣ, постояннаго жителя деревни Новодворы гмины Кучинъ, а въ послѣднее время въ гминѣ Клюково, теперъ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, католика, женатаго, кирпичника, дабы по собственному дѣлу явился въ Судъ въ продолженіи 30 дней, по истеченіи котораго срока, будетъ съ нимъ поступлено по законамъ.

Пултускъ дня 29 Янв. (10 Фев.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья.

Шклярскій.

* * *

Wzywa niniejszem Stanisława Mossakowskiego mieszkającego w r. 1866 w mieście Nurze zamieszkałego we wsi Nowodworach gminie Kuczyn, ostatnio w gminie Klukowo a obecnie z pobytu niewiadomego, katolika, żonatego strycharza, aby w własnej sprawie stawił się w Sądzie w ciągu dni 30, po upływie terminu będzie postępiono wedle prawa.

Pultusk d. 29 Stycz. (10 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Szklarski.

N. D. *915. Судъ Простой Полиціи въ Маріамполю.*

Вызываетъ симъ Тобіяша Вольфа Шляхцейта, прежде въ деревни Гиве гмины Вейверской проживающаго, а нынѣ съ мѣста своего жительства неизвѣстнаго, дабы для снятія допроса по собственному дѣлу явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ стучаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Маріамполь дня 7 (19) Январія 1869 г.

Подсудокъ, Парисъ.

* * *

Zapozywa Tobiasza Wolfa Szlachcejta przedostatnio we wsi Giwie, gminie Wejwery mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby dla wytłomaczenia się w sprawie jego dotyczącej, bez najmniejszej zwłoki w Sądzie tutejszym stawił się, w przeciwnym razie postąpionem będzie podług prawa.

Marjampol d. 7 (19) Stycznia 1869 r.

Podsędek Parys.

N. D. *1067. Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцу.*

Разыскиваетъ Осипа Рыдзынскаго, лѣтъ 38, вѣроисповѣданія католическаго, отставнаго солдата, съ тѣмъ чтобы въ случаѣ поимки, былъ онъ доставленъ въ здѣшній Судъ подъ карауломъ.

Сѣдлцы дня 30 Янв. (11 Февр.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Александровичъ.

* * *

Poszukuje Józefa Rydzyńskiego, lat 38 mającego, żołnierza dymisjonowanego, nadmieniając, aby wrazie ujęcia, takowy pod strażą do Sądu tutejszego odstawiony został.

Siedlec d. 30 Stycz (11 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.